

## ئینجیل یوحنا

### که لیمه ئی خودا

تهنیا کوره که له لای باوگ ئاسمانی هاتوی. پر له فیز و راسی. <sup>۱۵</sup> یهحیا له باوهتیهو شایهتی دا و هاوار کرد: «ئیه ههر ئه وهسه که له باوهتیهو وهتم: «ئوه که وهشون منهو تئید، له من سه رته، چوینکه وهرجه مه بیه.» <sup>۱۶</sup> پری ئه یو نسو گشتمان بیه، فیز له بان فیز. <sup>۱۷</sup> چوینکه شه ریهت له ریی موسای په یخه مه ر دریا؛ فیز و راسی له ریی عیسا مه سیحه و هات. <sup>۱۸</sup> هه رانه هه ر که سیگ خودا نیه. وه ئی ئه یو تهنیا کوره که ها لای باوگ ئاسمانی، ئه یو ناسانه.

### شایهتی داین یهحیا

<sup>۱۹</sup> ئیه سه شایهتی یهحیا وهختی که گه ورایل جویله که یل له شار ئورشه لیم کاهنیل که زانا یل مابه د و لاوییل که خزمه تکاریل مابه د بین، کل کردنه ئه را لای یهحیا تا له لی پیرسن «تو کید؟» <sup>۲۰</sup> یهحیا ئیقرار کرد و حاشا نه کرد، به لکه م ئیقرار کرد: «من مه سیح واده دریا ئ نیم.» <sup>۲۱</sup> جا ئه وانه له لی پرسین: «ئێ چه؟ ئه لیا س په یخه مه ری؟» وه ت: «نیم.» پرسین: «ئێ تو ئه و په یخه مه ریده که موسا واده ئ هاتنی داس؟» یهحیا جواو دا: «نه!» <sup>۲۲</sup> ئمجا وه ئی وه تن: «ئێ کید؟ با ئه ئیمه جواو ئگ بییمنه ئه وانه که کلمان کردنه؟ له باوه ت خوه ده و چه ئو یشتی؟» <sup>۲۳</sup> یهحیا وه ت:

«مه دهنگ ئه وه مه که وه بیوا وانه و

هاوار که ی،

له سه رته که لیمه بی و که لیمه وه گه رد خودا بی و که لیمه خودا بی؛ <sup>۲</sup> ئه یو له سه رته وه گه رد خودا بی. <sup>۳</sup> گشت چشتیگ له ریی ئه یو وه دی هات و له هه ر چشتیگ که وه دی هات هویچ چشتیگ بی ئه یو وه دی نات. <sup>۴</sup> وه ناو ئه یو ژبان بی و ئه و ژبانه نویر ئایه میل بی. <sup>۵</sup> ئی نویره وه ناو تیه ریکی دره وشید و تیه ریکی وه ملئیه و زال نویه.

<sup>۶</sup> پیا ئیگ بی که له لای خودا وه کل کریاوی؛ ناوی یهحیا بی. <sup>۷</sup> ئه و هات تا شایه تیده ر بود، تا شایه تی وه ئه و نویره بیید، تا گشت له ریی ئه یو ئیمان بارن. <sup>۸</sup> یهحیا ئه و نویره نوی، به لکه م هات تا له باوه ت ئه و نویره شایه تی بی. <sup>۹</sup> ئه و نویر راسه کانیه که وه گشت که سیگ نویر دهید، هاتیا ده جهان.

<sup>۱۰</sup> ئه یو وه ناو جهان بی و جهان له ریی ئه یو وه دی هات؛ هه ر چه ن جهان نه ناسی. <sup>۱۱</sup> ئه یو هاته ئه را شون ئیگ که هن خوه ئی بی و قه ومه گه ئ قه بو ئی نه کردن. <sup>۱۲</sup> وه ئی وه گشت که سیلئ که قه بو ئی کردن یانی وه هه ر که سیگ که وه ناو ئه یو ئیمان هاورد ئی حه قه داس که بونه روله یل خودا؛ <sup>۱۳</sup> ئه وانه که نه له خوین و گوشت، نه وه خاست جه سه، نه وه خاست یه پیا، به لکه م له خودا هاتنه سه دنیا.

<sup>۱۴</sup> که لیمه بیه ئنسان و وه ناومان نیشه جی بی. ئیمه جه لائی دیمنه، جه لائی شایسه ئی ئه و

”رڼې خداوهند راس بارن.“

درس هر ټه وجوره که ټه شعه ياي په ټخه مه ر وټ.

٢٤ ټه وانه که له لاي زانايل فرقه ي فريسيه و کل کړياوين، ٢٥ له يه حيا پرسين: «ئې ټه گهر تو نه مه سيحيد و نه ټه لياس په ټخه مه ريد و نه ټه و په ټخه مه ريد که موسا وټ، ئې ټه را چه خوسل ته عميد ده ي؟» ٢٦ يه حيا جواويان دا: «من وه گهر ټاو ته عميد دم، وه لې يه کي وه ناودان وساس که نيه ناسيځي، ٢٧ ټه يو هر ټه وه سه که وه شون مه تيد و مه شايسه ي ټه وه نيم که بهن که وه شه گه ي واز بکه م.»

٢٨ ټيانه له ټاواي به ي ته عنيا که له ټه وه دس چه م ټوردون بي هه لکه فت، هر ټه و شونه که يه حيا ته عميد ديا د.

### وهرک خودا

٢٩ ئې روژه گه ي، يه حيا، عيسا دى که ئې وهره و لاي، يه حيا وټ: «بنورن، ټه سه وهرک خودا که گوناي جهان هه لگرې بيد! ٣٠ ټه هر ټه وه سه که له باوه ټټيه وټم “وه شون من پيايگ تيد که له من سه رتره، چو نيکه وهرجه مه بيه سي.” ٣١ مه خوه م ټه يو نيه ناسيامه ي، وه لې ټه را ي ټه که ټه يو وه ټيسرائيل ټاشکرا بود، هاتمه تا وه گهر ټاو ته عميد بټه م.» ٣٢ جا يه حيا شايه تي دا، وټ: «روح خودا ديم که جور که مو ته رڼگ له ټاسمانه و هاته خوار و له بانیه و مه ن. ٣٣ مه خوه م نيه ناسيامه ي، وه لې ټه يو که مه کل کرد تا وه گهر ټاو ته عميد بټه م، وه پيم وټ: “هر وهخت دى که روح خودا وه مل که سيگ هاته خوار و وه ملتیه و مه ن، بزان ټه يو که سيگ که وه گهر روح القودوس ته عميد ده ي.” ٣٤ مه ټه ديمه و شايه تي دم که ټه سه کور خودا.»

### يه کمين شاگرديل عيسا

٣٥ ئې روژه گه ي، دواره يه حيا وه گهر دو نه فهر له شاگرديلي وساوي. ٣٦ يه حيا وهختي عيسا داشت له ټه وره رهد بيا، نورس پې و وټ: «بنورن ټه سه وهرک خودا!!» ٣٧ ټه دو شاگرده ئې قسيه شنه فتن و که فتنه شون عيسا. ٣٨ عيسا هه لوگه رد ي ټه وانه دى که وه شوني و تيه ن. وه پيان وټ: «هائنه شون چه؟» وټن: «ره ي له کوره مي نيد؟» ره ي ياي ماموستا. ٣٩ عيسا جواويان دا: «بان، دوينين.» جا چين و دين که له کوره مينيدن و ټه و روژه مه ننه لاي. چو نيکه ټه و وهخته نزیک سات چوار نيمه رو بي.

٤٠ يه کي له ټه و دو نه فهره که قسيه ي يه حيا شنه فت و که فته شون عيسا، ټاندياس، برائ شه معون پتروس بي. ٤١ ټه و يه کم جار، براگه ي خوه ي شه معون په ياي کرد و وه پې وټ: «ټيمه ماشيه ح په يا کرديم نه.» ماشيه ياي مه سيح واده دريا ي. ٤٢ ټاندياس براگه ي خوه ي برده ټه را لاي عيسا. عيسا تماشا کرد و وټ: «تو شه معون کور يوحنا ي، وه پيد ټو بشن ‘کيفا’.» وه کيفا له زوان يوناني ټو بشن پتروس که وه ماناي تاش که مه ره.

### عيسا فيليپوس و نه ته نائيل دهنک که ي

٤٣ ئې روژه گه ي، عيسا تواس بچوده ټه را ناوچه ي جهليل. فيليپوس په يا کرد و وه پې وټ: «بکه فته شونم!» ٤٤ فيليپوسيش جور ټاندياس و پتروس له مر دم يل شار به ي ت سيدا بي. ٤٥ فيليپوس نه ته نائيل په يا کرد و وه پې وټ: «ټه وه که موسا وه ناو تهورات و هر ټي جوره په ټخه مه ريليش له باوه ي نويسانه، ديمنه سه و! ټه يو عيسا ناسري، کور يوسفه.»

وهت: «ئى خومره يله پړتيان بکه نه ئاو.» جا نيقه لتوز ئاوئى کردن. <sup>۸</sup> ئمجا عيسا وه پيان وهت: «ئيزنگه قرتكى له لى بارنه ده يشت و بوه نه ئه را گه ورائى جه شنه گه.» جا ئه وانيش بردن. <sup>۹</sup> وهختى گه ورائى جه شنه گه تام ئاوئىگ کرد که ئيسه بويه شراو، نيه زانست له كوره هاوردنه سى، ههر چهن خزمه تكاره گان که ئاوه گه دهر هاوردوين زانستيان. ئه وسا گه ورائى جه شنه گه، زاوا چرئ و <sup>۱۰</sup> وه پى وهت: «گشتيه كى يه كم جار شراو خاسه گه دهن، وهختى مه رد م سه رخوه شهو بين، ئه وسا شراو گه نه گه تبه رن؛ وه لى توى تا ئيزنگه شراو خاسه گه هيشتيده!»

<sup>۱۱</sup> ئيه يه كمين نيشانه و مोजه ئى عيسا بى، که ئى كار له قانائى جه ليله و کرد و جه لال خوه ئى ئاشكراوه کرد و شاگرده گانئى وه پى ئيمان هاوردن. <sup>۱۲</sup> جا وه شونئى عيسا وه گهر د دالگ و برايلئى و شاگرده گانئى چيه ئه را شار که فهرانحوم و چهن روژئى وه ئه وره مهنن.

### عيسا مابه د پاكه و كه يد

<sup>۱۳</sup> جه شن پس هخ جويله كه يلى نزيك بى و عيسا چيه ئه را شار ئورشه ليم. <sup>۱۴</sup> وه ناو مابه د، دى که كه سيلئىگ خهريك فروتن مانگا و پهس و كه موته رن و سه رافيليش وه ئه وره نيشتوينه كه سب و كار. <sup>۱۵</sup> جا عيسا قه مچيئىگ له شريت درس کرد و گشتيئان وه گهر د په سيل و مانگيئل، له مابه د كرده ده يشت. سكه يل سه رافيليش ريشانه زوى ميزه گانيانيش ژيره بان کرد، <sup>۱۶</sup> وه كه موته ر فروشه گان وهت: «ئى چشتيله له ئيرا بوه نه ده يشت، مال باوگ ئاسمانيم مه كه نه جائ بازار!» <sup>۱۷</sup> ئمجا شاگرديلئى كه فته هويرتيان که

<sup>۱۶</sup> نه ته نائيل وه پى وهت: «مه گهر له شار ناسره يش چشت خاسيگ كه فته ده يشت؟» فيليپوس جواو دا: «بهو بنور.» <sup>۱۷</sup> وهختى عيسا دى نه ته نائيل وه ره و لائى تيد، له باوه تي وهت: «بنورن، ئيه پياى ئيسرائيلى راسه كاننيگه كه هوپچ فيليپ و نه ناوى نيه!» <sup>۱۸</sup> نه ته نائيل وه عيسا وهت: «مه له كوره ناسى؟» عيسا جواو دا: «وه رجه ئه وه كه فيليپوس تو بچرئ، وهختى وه ژير دار هه نجيره گه بيد، تو ديم.» <sup>۱۹</sup> نه ته نائيل جواوى دا: «ماموستا، تو كور خوداى! تو پادشائى ئيسرائيلى!» <sup>۲۰</sup> عيسا وهت: «ئى وه بونه ئى ئيه كه وه پيد وهتم وه ژير دار هه نجيره گه ديمه د، ئيمان تبه رى؟ چشتيل گه ورا تر له ئبانه دوينى.» <sup>۲۱</sup> ئمجا عيسا فه رمايش کرد: «وه راسى، وه راسى، وه پيدان ئو يشم، دوينن كه ئاسمان واز و فريشته يل خودا له لائى كور ئنسان چنه ئاسمان و له ئاسمان تيه نه ئه را لائى كور ئنسان.»

### مोजه وه ناو سوير

<sup>۲</sup> روژ سييم، وه ئاوايى قانائى له ناوچه ئى جه ليل سويريگ بى و دالگ عيسا وه ئه وره بى. <sup>۲</sup> عيسا و شاگرديليشئى ئه را سويره گه ده نگ كرياوين. <sup>۳</sup> وهختى شراو ته مام بى، دالگ عيسا وه پى وهت: «شراو نيزن!» <sup>۴</sup> عيسا وه دالگئى وهت: «خاتوين، مه چ كارئ وه ئيه ديئم؟ هيئمراى وهخت من نه ره سيه.» <sup>۵</sup> دالگئى وه خزمه تكاره گان وهت: «ههر چى وه پيدان ئو يشئى، بکه ن.» <sup>۶</sup> له ئه وره شهش خومره ئى كوچگين بى که وه پى نه ريت جويله كه يلى، ئاوه گه ئى ئه را پاكه و کردن چشتيل پيس وه كار بردتيان، ههر كام له ئه و خومره يله نزيك سه د ليتر گرديا. <sup>۷</sup> عيسا وه خزمه تكاره گان

۴ نيقوديموس وڀڻ وٽ: «ٽايمِي ڪه پيره چوي توبه ٿي وڃي دواڙه ٻاڙه دنيا؟ مهر وه دواڙه توبه ٿي بجوه ناو زگ ڊالڳي و ٻاڙه دنيا؟»  
 ۵ عيسا جواوي دا: «وه راسي، وه راسي، وه پڻڊ ٽوبشم تا ڪه سڳ له ٿاو و روح خودا نايدہ دنيا، نيہ توبه ٿي بجوه ناو پادشايي خودا. ۶ ٿهو چشته ڪه له جهسه ٻاڙه دنيا، جهسه ييه و ٿهو چشته ڪه له روح ٻاڙه دنيا، روحانيه. ۷ ٿه لاجويد ناي ڪه وه پڻڊ وٽم ٻاڙه له دواڙه ٻاڙه دنيا! ۸ وا له هر لايگه و بتواي ٿه ل ڪهي؛ دهنگي شنهفين، وهلي نيہ زانين له ڪوره و ٿيد يا وهره و ڪوره چود. هر ڪه ييش له روح خودا ٻاڙه دنيا ٿي جوڙهسه. ۹ نيقوديموس له عيسا پرسى: «ٿي چشتيله چوي بود؟» ۱۰ عيسا جواو دا: «تو ماموستاي ٿيسرائيليد و هيٽمراي ٿي چشتيله نيہ زاني؟ ۱۱ وه راسي، وه راسي، وه پڻڊ ٽوبشم ٿهو چشته ڪه زانين ٽوبشمين و ٿهو چشته ديمنه شايه ٿي ديمن، وهلي ٿيوه شايه تيمان قه بول نيہ ڪين. ۱۲ ٿه گهر وهختيگ له باوٽ چشتيل زهوي ٿه اڍان وٽم و باوهر نه ڪردين، ٿي چوي توبه نين باوهر بڪين ٿه گهر له باوٽ چشتيل ٿاسماني ٿه اڍان بويشم؟ ۱۳ هوچڪه سڳ وه ٿاسمان نه چيهسه، بان مهر ٿه وه ڪه له ٿاسمانه هاته خوار، ياني ڪور ٿسان ڪه ها له ٿاسمان. ۱۴ هر ٿه جوڙه ڪه موساي په ٽيخه مهر وهناو بياوان ٿهو مار برنجيه دا سهر چو و بهرزيه و ڪرد، ڪور ٿسانيش هر ٿهو جوڙه ٻاڙه بهرزه و بڪري، ۱۵ تا هر ڪهس وه ٿي ٿيمان باري، زنه ٿي ٿه بهدي بياشتويد. ۱۶ «چوڻيڪه خودا جهان ٿه وقره مابهت ڪرد ڪه تهنيا ڪوره گهي خواهي دا تا هر ڪهس وه ٿي ٿيمان باري نابود نود، بهلڪم زنه ٿي ٿه بهدي بياشتويد. ۱۷ ٿه ٿا ٿي ڪه خودا ڪوره گهي ڪل نه ڪرده جهان تا جهان ماڪوم

له ناو ڪتاو زهبور نويسرياس: «غيرهت ٿه را مال تو سزڻدهم و ڪه ٽيدهمه خوله ڪهو.» ۱۸ جا جويله ڪهيل وه عيسا وٽن: «چ نيشانه و موجزه ٽيگ نيشانمان ده ٿي تا بزانيمن حق ڏيري ٿي ڪاريله بڪي؟» ۱۹ عيسا جواويان دا وٽ: «ٿي مابهده برمنن، مه وه سي روڙ نه مي پاوه.» ۲۰ جويله ڪهيل وهتن: «ٿي مابهده له دريڙاي چل و شهن سال درس ڪرياس، ٿمجا تو توائي وهناو سي روڙ بنديده پاوه؟» ۲۱ وهلي مابه ڏيگ ڪه عيسا باسي ڪرديا، لهش خواهي بي. ۲۲ جا وهختي عيسا وهناو مردگيل زنيه و بي، شاگرديلي ڪه فته هوپريان ڪه ٿي قسيه وهتوي و وه نويسرياي موقهدهس و قسيه ٽيگ ڪه عيسا وهتوي ٿيمان هاوردن. ۲۳ له ٿهو وهخته ڪه عيسا ٿه را جهشن پسخ له ٿورشه ليم بي، ڪه سيل فره ٽيگ وه دين نيشانه و موجزه لي ڪه ڪرديا، وه ناو ٿه يو ٿيمان هاوردن. ۲۴ وهلي عيسا باوهره پيان نه ڪرد، چوڻيڪه گشت مهردم خاس ناسيا و ۲۵ هه وهجي نياشت ڪه سڳ له باوٽ ٿايه م ٿه را ٿي شايه ٿي بي، چوڻيڪه خواهي زانستيا چه ها ناو دل ٿايه م.

### عيسا و نيقوديموس

۳ پيانگ بي له فرقه ٿي فرهسي ناوي نيقوديموس بي، ٿه وه يه ڪي له گه ورايل جويله ڪه بي. ۲ يه ٿي شهو ٿي پيا هاته ٿه را لاي عيسا وڀڻ وٽ: «ماموستا، زانين تو ماموستائيگي ڪه له لاي خودا وهاتيده، چوڻيڪه ڪهس نيہ توبه ٿي ٿي نيشانه و موجزه يله بڪي ڪه توي ڪه يد، مهر ٿي ڪه خودا وه گهرديه و بود.» ۳ عيسا وه جواوي وٽ: «وه راسي، وه راسي، وه پڻڊ ٽوبشم، تا ڪه سي وه دواڙه نايدہ دنيا، نيہ توبه ٿي پادشايي خودا بويي.»

نیم، به لکه م و هرجه نه وه کل کریامه. ۲۹ وهوی هن زاواس، وهلی دوس زاوا که وسیده لای گوش دهیده لی، له شنه فتن دهنګ زاوا فره دلخو شهو بود. جا ئیسه شادی منیش هر ئیجوره کاملهو بود. ۳۰ نهیو بایه گهوراترهو بود وهلی من بایه بویچگترهو بوم.

۳۱ «نهوه که له بانهو لی، له گشت سهرتره. نهوه که له زهویه، وه زهوی تالوق دیرید و له چشتیل بان زهوی قسیه کی. نهوه که له ئاسمانهو لی، له گشت سهرتره. ۳۲ نهیو له باوهت نهو چشتی که دیه و شنه فتنه شایهتی دهی، وهلی هوپچکه س شایهتیه گئی قه بول نیه کی. ۳۳ هر که س شایهتیه گئی قه بول بکی، مور وه راس بوین خودا کوئی. ۳۴ چونکه نهوه که خودا کلی کردیه، که لام خودا وه زوان تیه ری، چونکه خودا روح خوئی بی نه نازه بهخشید. ۳۵ باوګ ئاسمانی، دوس کور دیری و گشت چشتی سپاردیه سه ده سی. ۳۶ هر که س وه کور ئیمان باری، زنه ی نه بهدی دیری؛ هر که س له کور گوش نه ته کئی، چهوی نیه که فیده زنه ی، به لکه م تورپی خودا له سهرپه و مینید.»

### عیسا و ژن سامری

۴ عیسا زانست که زانایل فرقه ی فره یسی شنه فتنه که عیسا فره تر له به حیا شاگرد دیری و خوسل ته عمید دهی، ۲- هر چه ن عیسا خوئی ته عمید نیاتید به لکه م شاگردیلی ته عمید دیان - ۳ وه لی بونه عیسا له ناوچه ی یهودیه دا دهیشت و وه دواره چیه ئه را ناوچه ی جهلیل. ۴ نهیو بایه له ناوچه ی سامره ره دیواید. ۵ جا هاته ئه را شارپګ له ناوچه ی سامره که ناوی سوخار بی، نزیک تیکه زهویپګ که یاقوب داویه یوسف کوری. ۶ چالوده گئی

بکی، به لکه م هناردی تا جهان وه وهسله ی نهیو نجات په یا بکی. ۱۸ هر که س وه پی ئیمان باری ماکوم نیود، وهلی هر که س وه پی ئیمان ناری، هر ئیرنگه ییش ماکومه، چونکه وه ناو ته نیا کور خودا ئیمان ناوردیه. ۱۹ جا مدوی ماکومیه ته گئی ئیسه که نویر هاتیه سه ناو جهان، وهلی مه رد م وه جی نویر تیه ریکی دوس داشتن، چونکه کرده و هان خراو بی. ۲۰ چونکه هر که سینگ کاریل خراو که ید له نویر فره قینی لی و وهره و لای نویر نیه تی، نه خوای کرده وی ئاشکرا بود. ۲۱ وهلی نهوه که کار راس درس که ید وهره و لای نویر لی تا ئاشکرا دیار بینید که کاره یلی وه مه یت خودا کریه ید.»

### شایه تی به حیا ته عمید دهر له باوهت عیسا

۲۲ جا وه شونی، عیسا و شاگردیلی چینه ئه را ئاوا ییل ناوچه ی به هودیه. عیسا ئه را ماوه یګ وه گهر د شاگردیلی مه نه نه وره و خوسل ته عمید مه رد م دیاد. ۲۳ به حیا ییش له ئاوا یی عینون، نزیک شار سالیم، ته عمید دیاد، چونکه له نه وره ئا و فره بی، مه رد میس هاتیان و ته عمید گردیان. ۲۴ له نهو وهخته هیمرای به حیا نه که فتویه زندان. ۲۵ به ی جار باسی که فته ناو برپګ له شاگردیل به حیا و جوبله که یګ که جوی بایه له پیسی پاکه و بون. ۲۶ جا شاگرده گانی هاتنه ئه را لای به حیا، وه پی وه تن: «ماموستا، نهو که سه که له نهو لای چه م ئوردون وه گهر دده و بی و توی ئه رای شایه تی دای، ئیرنگه خوئی ته عمید دهی و گشتیه کی چه نه را لای.» ۲۷ به حیا جواو دا: «که س نیه تویه نی چشتی وه ده س باری، مه ر ئیه که له ئاسمان دریاویده پی. ۲۸ ئیوه خوه دان شایه تین که وه تم مه مه سیح واده دریای

جويله کهيل ئوئيشين ئەو شونە که بائە مەردم وەناوئ پەرەشش بکەن، شار ئورشەلیمە.»  
 ٢١ عیسا وەپئ وەت: «ژنەگە، باوەر بکە، زەمانی رەسئ که باوگ ئاسمانی نە وەناو ئی کویە پەرەشش کین، نە وەناو ئورشەلیم. ٢٢ ئەوە که ئیوہ سامریەگان پەرەسیئ، نیەناسیئ، ئیمە جويله کهیل ئەوہ که ناسیمئ، پەرەسیمئ، چوینکە نجات لە رئ جويله کهوہ تئ. ٢٣ وەلئ زەمانیگ رەسئ، هەلبەت ئیترنگەیش رەسیە، که خودا پەرەسیل راسەکانی، وە روح و راسی باوگ ئاسمانی پەرەشش کەن، چوینکە باوگ ها شون ئیجور کەسیلئ تا پەرەسئ بکەن. ٢٤ خودا روحو و ئەوانە که پەرەسئ بائە وە روح و راسی پەرەشش بکەن.» ٢٥ ژنەگە وەتە عیسا: «زانم ماشیەح تئ؛ وەختئ بائ، گشت چشتئ ئەرامان ئوئیشئ.» ماشیەح یانئ مەسیح وادە دریائ. ٢٦ عیسا وەتە پئ: «من که دیرم وەگەردد قسیە کەم، هەر ئەوہمە.» ٢٧ هەر ئەو وەختە، شاگردیل عیسا هاتنەو. ئەلاجویان هات که دیرئ وەگەرد ژنیگەو قسیە کە ی. وەلئ کەسیگ نەوہت: «چە توائ؟» یا «ئەرا وەگەرد ئ ژنە قسیە کە ی؟» ٢٨ ئمجا ژنەگە، کویزەگەئ هیشتەجئ و چی ئەرا شار و وە مەردم وەت: ٢٩ «بان پیایگ بوینن که هەر چی تا ئیترنگە کردویم، وەپیم وەت. ئەرئ بو ئی پیا مەسیح وادە دریائ بود؟» ٣٠ جا مەردمەگە لە شار دانە دەیشت و چیانە ئەرا لائ عیسا. ٣١ وە ئی وەختە، شاگردیل لە عیسا کوتران کردیان و وەتیان: «ماموستا، چشتئ بخوہ.» ٣٢ وەلئ عیسا وەپیان وەت: «من خواردمەنیگ ئەرا خواردن دیرم که ئیوہ لە باوەتیهو چشتیگ نیەزانن.» ٣٣ جا شاگردیل وە یەکتەرکی وەتن: «مەر کەسئ خواردمەنی ئەرائ هاوردیه؟» ٣٤ عیسا وەپیان وەت: «خواردمەنی مە ئیەسە

یاقوبیش وە ئەورە بی، جا عیسا که شەکت رئ بی دانیشتە لائ چالوہگە. نزیک نیمەرۆ بی. ٧ ژنیگ سامری ئەرا ئاو هەلکیشاین هات. عیسا وەپئ وەت: «تکئ ئاو بیە پیم،» ٨ چوینکە شاگردیلی چوینە ناو شار تا چشتئ ئەرا خواردن بسین. ٩ ئەو ژن سامریە وەتە عیسا: «تو که جويله کەید و منیش ژنیگ سامریم، ئی چوینە داوائ ئاو لە لیم کە ی؟» چوینکە جويله کهیل وەگەرد سامریەگان هوپچ هات بچوینگ نترن. ١٠ عیسا پش جواو دا: «ئەگەر بەخشین خودا بزانشتای و هەر ئیجورە بزانشتای کیه که وە پید ئوئیشئ "تکئ ئاو بیە پیم،" ئەوسا توی لە لئ داوا کردیای ئەیویش ئاو زەنی دەر دیادە پید. ١١ ژنەگە وە عیسا وەت: «گەورەم، دۆل نئید تا ئاو بکیشتئ و چالوہگەیش قویە، جا ئاو زەنی دەر لە کورەو تیه رئ؟» ١٢ ئەرئ لە یاقوب باپیرمان گەوراترید؟ ئەوہ ئی چا داسە پیمان و خوئ و کورەگانی و ریهنەگانیشتئ لە لئ خواردن.» ١٣ عیسا وە ژنەگە وەت: «هەر کەس لە ئی ئاوہ خوئد، وە دوارە تیه نی بود، ١٤ وەلئ هەر کەس لە ئاوئ که من دەمە پئ بخوئ، هەر ایهەر تیه نی نیود. ئاوینگ که دەمە پئ وەناو گیانی بوده کیه نی ئاوینگ که تا زەنی ئەبەدی قول دەئ و سەرپژر بود.» ١٥ ژنەگە وە عیسا وەت: «گەورەم، وە ئی ئاوہ بیە پیم، تا دی تیه نیم نود و ئەرا ئاو هەلکیشاین نامە ئیرا.» ١٦ عیسا وەپئ وەت: «بجو، شویەگەد بچر و بەورەو.» ١٧ ژنەگە جواو دا: «شوی نیرم.» عیسا وەپئ وەت: «راس ئوئیشئ شوی نیری، ١٨ چوینکە پەنج گە شوی داشتیدە و ئەویشە که ئیترنگە دیری، شوید نیە. راس وەتی!» ١٩ ژنەگە وە عیسا وەت: «گەورەم، دوینم تو پەخە مەرگیگید. ٢٠ باپیریلمان وەبان ئی کویە پەرەشش خودا کردیان، وەلئ ئیوہ



و گشت ٿو ڪاريله ڪه عيسا له جهشن پسخ  
وه ٿورشللم ڪردوي، دوين.

### شه فائ ڪور دهر بارنگ

۴۶ جا عيسا وه دواره هاتو ٿا ٿاواي قنائ  
جهليل، هر ٿو شونه ڪه ٿاوه ڪه ڪردويه  
شراو. له شار ڪه فهرانحوم يه ڪي له دهر باريل  
بي ڪه ڪوره ڪه ٿي نه خواهش بي. ۴۷ وهختي  
پيا ڪه شنهفت عيسا له يه هوديه هاتيه سه ٿا  
جهليل، ڇي ٿا لائي و له لي تواس تا بچود و  
ڪوره ڪه ٿي شفافيتي، چوئيه ڪه ڪوره ڪه ٿي  
مرديا. ۴۸ جا عيسا وه پي و هت: «تا نيشانه و  
موجز هيل و ڪاريل سهر سهر هاور نوئين، ٿيمان  
نيه ته رين.» ۴۹ ٿو پيا دهر باريه وه عيسا  
وهت: «گهورم، وهرجهوه ڪه مناله گم بمري،  
بهو.» ۵۰ عيسا وه پي و هت: «بچو؛ ڪوره ڪه  
زني ميني.» پيا ڪه قسيه عيسا باور ڪرد و  
ڪه فته ري و ڇي. ۵۱ ٿو پيا هيمرائ وهناو  
ري بي ڪه خزمه تڪاريلي چينه پريه وه پي  
وهتن ڪه ڪوره ڪه ٿي ڊري خاسهو بود. ۵۲ جا  
له لئان پري ڪه له چ ساتنگ روي ناسه  
خاسي؟ وهتن: «دويه ڪه سات يه ڪ نيمه رو  
تهوه ڪه ٿي بريا.» ۵۳ جا باوغي زانست ڪه ٿي  
هر ٿو ساته بي ڪه عيسا وه پي وهتوي:  
«ڪوره ڪه زني ميني.» جا خواهي و گشت  
خاوخنانه ڪي ٿيمان هاوردن. ۵۴ ٿي دويمين  
نيشانه و موجزهنگ بي ڪه عيسا وهختي له  
يه هوديه وه هاتويه ٿا جهليل، ته نجام داويد.

### شه فائ پيا شهل ڪوچ

۵ وهشون ماوهنگ، يه ڪي له جهشنيل  
جويله ڪيل بي و عيسا چيه ٿا شار  
ٿورشللم. ۲ وهناو ٿورشللم، له لائي

ڪه خاست ٿيو ڪه ڪم ڪردي وه جا  
بارم و ڪاره ڪه ٿي تهمام بڪم. ۳۵ ٿي مهر  
ٿي نه شنهفتينه ڪه: «هيمرائ چوار مانگر  
مهنيه سه دره؟» وه ٿي مه وه پيدان ٿوئشم  
تماشا بڪن، چهويلدان واز بڪن و بوئين  
ڪه زهوياريل ٿا دره وورجن. ۳۶ ٿي ٿرنگه  
دره وڪر چهقدس خواهي سيئي و خهرمان  
ٿا زني ٿي بهدي گردهو ڪه ٿي، تا تويه  
وهشن و دره وڪر وه گردهو يه ڪه شادمانه و  
بون. ۳۷ ٿي قسيه ها ٿي ٿي ٿي: «يه ڪي  
تويه خه و يه ڪيگ تر دره ڪه ٿي.» ۳۸ من  
ٿيو ڪل ڪردم تا خه ٿيگ درو بڪن ڪه ٿا زامهت  
نه ڪيشاينه. ڪه سيل تر زامهت ڪيشانه  
و ٿيو له زامهتيل ٿوانه سود گرين.»

۳۹ ٿي فرهنگ له سامريه گان ٿو شار وه  
عيسا ٿيمان هاوردن، وهبونه ٿي شايه ٿي ٿو  
ٿنه ڪه وهتوي: «هر ڇي تا ٿي ٿرنگه ڪرده،  
وه پيم وه ٿي.» ۴۰ جا وهختي سامريه گان هاتنه  
ٿا لائي عيسا، له لي تواسن له لئان بميني.  
جا عيسا دو روڙ وه ٿوره مهن. ۴۱ ٿي  
فرهنگ ترش وهبونه ٿي شنهفتن قسيه يل عيسا  
ٿيمان هاوردن. ۴۲ ٿوانه وه ٿنه ڪه وهتن: «ديتر  
تهنيا وهبونه ٿي قسيه ٿي تو ٿيمان نيه تيهريم،  
چوئيه ڪه خواهان شنهفتيمنه و زانيم ٿي پيا وه  
راسي نجات دهر دنيا س.»

### عيسا وهناو جهليل

۴۳ جا وهشون ٿو دو روڙه، عيسا له ٿوره  
چيه ٿا جهليل، ۴۴ چوئيه ڪه عيسا خواهي  
شايه ٿي داويد ڪه يه په ٿي مههر له شار ڪه  
خواهي حرمتي نيريد. ۴۵ جا وهختي عيسا هاته  
ٿا جهليل، جهليله گان چينه پريه وه، چوئيه  
ٿوانيش ٿا جهشن پسخ چوئيه ٿورشللم

<sup>١٤</sup> وهشون چهنی، عیسا پیاگه وهناو مابه د پها کرد، وهپی وهت: «بنور خاسه ویده، دی گونا مه که تا له ئیه بهتر وه سهر د نای.»  
<sup>١٥</sup> پیاگه چی وه جویله کهیل وهت که سیگ که شهفای داس، عیسا بیه.

<sup>١٦</sup> وهبونه ئیه که عیسا ئی کاریله وه روژ شهبات کردیا، جویله کهیل تهزیه کردیان.  
<sup>١٧</sup> وهلی جواو عیسا ئیه بی: «ئیرنگه باوگ ئاسمانیم کار کهی و منیش کار کهم.»<sup>١٨</sup> وه ئی بونه بی که جویله کهیل فرهتر وهشون ئیه بین تا عیسا بکوشن، چونیکه نه تهنیا یاسای شهبات شکناید، بهلکه م تهنانهت خودا وه باوگ خوهی خوهنریاد و خوهی وه گهرد خودا کردیا یه کی.

### هیز و دهسلات کور خودا

<sup>١٩</sup> جا عیسا وهپتان وهت: «وه راسی، وه راسی، وهپدان ئویشم: کور نیه تویه نی وه خوئیه هوپج کارینگ بکی مهر کاریل که دوینی باوگ ئاسمانی کهی؛ چونیکه ههر کارینگ باوگ کهی، کوریش ههر ئه و کاره کهی.<sup>٢٠</sup> چونیکه باوگ کور دوس دپری و گشت کاریل که خوهی کهی وهپی نیشان دهی. کاریل له ئیانه گه وراتریش نیشانی دهی تا تهلاجویدان بای.  
<sup>٢١</sup> چونیکه ههر تهوجوره که باوگ مردگیل زنیه و کهید و زنه یی وهپتان بهخشی، کوریش وه ههر که سیگ که خوهی بتوای، زنه یی بهخشی.<sup>٢٢</sup> چونیکه باوگ هوپچکهس داوهری نیه کی، بهلکه م گشت کار داوهری سپاردیه سه دهس کور.<sup>٢٣</sup> تا گشت حرمت کور بگرن، ههر تهوجوره که حرمت باوگ گرن. ههر کهس حرمت کور نیه گری، حرمت باوگیشی نیه گری که کلی کردیه.<sup>٢٤</sup> وه راسی، وه راسی،

‘دهروازه ئی پهس’ ههوزینگ ههس که وه زوان ئارامی ‘بهیت حسدا’ وهپی ئویشن که پهنج گله وهرتایریمه دپری.<sup>٢</sup> وه ئه وره قتر فرهنگ له عه لیلبل، جور کوره گان و شهله گان و فهله جه گان، هه لاریا وین و چه وهری بین تا ئاوه گه بجویلیده و.<sup>٤</sup> چونیکه ئه وانه گومان کردیان ههر چهن وهخت یه ئی جار فریشته ئیگ له لای خودا وهند تید و ئاوه گه جویلیتیده؛ جا وهشون جویلیان ئاوه گه یه کم که سی که چیا ده ناو هه وزه گه، له ههر نه خوهشی که داشت شهفا گردیاد.

<sup>٥</sup> پیاگ له ئه وره بی که وه ماوه ئی سی و ههیشته سال عه لیل بی.<sup>٦</sup> وهختی عیسا پیاگه دی که له ئه وره هه لاریاس و زانست که ماوه ئی فرهنگه ها ئه وره، وهپی وهت: «توای شهفا بگری؟»<sup>٧</sup> پیا شهل کوچه گه وهته عیسا: «گه وهرم، وهختی ئا و جویلیتیده و که سیگ نیرم بخپدیه مه ناو هه وزه گه، تا توام خوهم بره سنمه ئه وره، وه رجه مه یه کیگ تر چیه سه ناوی.»  
<sup>٨</sup> عیسا وهپی وهت: «هه ئس، جیه گه ده لگر و ری بکه.»<sup>٩</sup> پیاگه زویزی شهفا گرد و جیه گه ئی هه لگر و کهفته ری.

ئه و روژه، شهبات که ههر ئه و شه مه ئی موقه دهس جویله که یله سه، بی.<sup>١٠</sup> جا جویله که یل وه پیاگه که شهفا گردوی وهتن: «ئیمرو شهباته ئه را تو ره و نیه جیه گه ده لگری بوید.»<sup>١١</sup> وهلی ئه و پیا جواویان دا: «ئه یو که شهفام داس وه پیم وهت، “جیه گه ده لگر و بکهفه ری.”»<sup>١٢</sup> له لی پرسین: «ئه وه که وه پید وهت، “جیه گه ده لگر و بکهفه ری”، کیه؟»<sup>١٣</sup> پیاگه که شهفا گردوی نیه زانست ئه وه کیه، چونیکه عیسا وهناو جه مایه تیگ که له ئه وره بی، نوفوم بی.



بکه‌م، به‌لکه‌م ئی چشتیله ئویشم تا ئیوه نجات په‌یا بکین. <sup>۳۵</sup> یه‌حیا چراخیگ گران بی که نویر دیاد و ئیوه تواساین ماوه‌یگ وه‌ناو نویره‌گه‌ی دلخو‌ش بوین. <sup>۳۶</sup> وه‌لی مه‌ شایه‌تیک دیرم که له‌ شایه‌تی یه‌حیا گه‌ورتره‌، چوینکه‌ کاریلی که باوگ ئاسمانی وه‌ من سپاردیه‌ تا وه‌ نه‌نجام بره‌سنم، یانی هه‌ر ئی کاریله‌ که که‌م له‌ باوه‌ت مه‌ شایه‌تی دهن که باوگ کلم کردنه‌. <sup>۳۷</sup> هه‌ر ته‌و باوگی که مه‌ کل کردپه‌، خوه‌ی له‌ باوه‌ت منه‌و شایه‌تی داس. ئیوه‌ هه‌راپه‌هر ده‌نگی نه‌شنه‌فتینه‌ و هه‌راپه‌هر ده‌مچه‌وی نینه‌ <sup>۳۸</sup> و که‌لامه‌گه‌یشی وه‌ناو دل‌دان نیه‌میخی، چوینکه‌ وه‌ ته‌و که‌سه‌ که‌ ته‌بو کل کردپه‌، ئیمان نیرین. <sup>۳۹</sup> ئیوه‌ کتابیل موقه‌ده‌س دینه‌ یه‌که‌و، چوینکه‌ خیال کین له‌ ری ته‌وانه‌ وه‌ زنه‌ی ته‌به‌دی ده‌س په‌یا کین، هه‌ر ئیانه‌نه‌ که‌ وه‌ مه‌ شایه‌تی دهن، <sup>۴۰</sup> وه‌لی نیه‌تواین باینه‌ ته‌را لای مه‌ تا زنه‌ی بیاشتوین. <sup>۴۱</sup> من جه‌لال له‌ ئایه‌میل قه‌بول نیه‌که‌م، <sup>۴۲</sup> وه‌لی زانم که‌ مابه‌ت خودا وه‌ناو دل‌دان نیرین. <sup>۴۳</sup> من وه‌ ناو باوگ ئاسمانیم هاتمه‌، وه‌لی قه‌بولم نیه‌کین. ته‌گه‌ر یه‌کیگ تر وه‌ ناو خوه‌ی بای، قه‌بولی کین. <sup>۴۴</sup> چوی تویه‌نین ئیمان بارین وه‌ختی جه‌لال له‌ یه‌کتره‌کی گرین و میخی جه‌لالیگ نیه‌کین که‌ له‌ لای خودایگ که‌ یه‌کیگه‌، تی؟ <sup>۴۵</sup> خیال مه‌که‌ن که‌ مه‌ له‌ لای باوگ ئاسمانی بخت که‌مه‌ پیدانه‌و؛ یه‌کی هه‌س که‌ بخت بکه‌یده‌ پیدان، ته‌وه‌ موسای په‌یخه‌مه‌ره‌، هه‌رته‌وه‌ که‌ تمید به‌ساینه‌سه‌ پی. <sup>۴۶</sup> چوینکه‌ ته‌گه‌ر وه‌ موسا باوه‌ر بکردیاین وه‌ منیش باوه‌ر کردیاین، چوینکه‌ ته‌وه‌ له‌

وه‌پیدان ئویشم، هه‌ر که‌س که‌لام مه‌ بشنه‌فی و وه‌ ته‌وه‌ که‌ کلم کرد، ئیمان باری زنه‌ی ته‌به‌دی دیری. ته‌وه‌ ماکوم نیود، به‌لکه‌م له‌ مه‌رگ گوزیشته‌ و ره‌سبه‌سه‌ زیان. <sup>۴۵</sup> وه‌ راسی، وه‌ راسی، وه‌پیدان ئویشم، زه‌مانیگ ره‌سی، به‌لکه‌م هه‌ر ئیسه‌سه‌ که‌ مردگیل ده‌نگ کور خودا شنه‌فن و که‌سیلیگی‌ش که‌ شنه‌فن، زنه‌و بون. <sup>۴۶</sup> چوینکه‌ هه‌ر ته‌وجوره‌ که‌ باوگ وه‌ناو خوه‌ی زنه‌ی دیری، وه‌ کوریش به‌خشیه‌ تا کوریش وه‌ناو خوه‌ی زنه‌ی بیاشتود، <sup>۴۷</sup> ئی ده‌سلاته‌ داسه‌ کور که‌ داوه‌ری بکی، چوینکه‌ ته‌بو کور ئسانه‌. <sup>۴۸</sup> له‌ ئیه‌ ته‌لاجویدان نای، چوینکه‌ زه‌مانیگ تی که‌ گشت ته‌وانه‌ که‌ هانه‌ ناو قه‌ور، ده‌نگ ته‌بو شنه‌فن <sup>۴۹</sup> و تیه‌نه‌ ده‌یشت. ته‌وانه‌ی که‌ کرده‌وه‌یان خاس بیه‌، زنه‌و بون که‌ تا ته‌به‌د زنه‌ی بکه‌ن و ته‌وانه‌ که‌ کرده‌وه‌یان خراو بیه‌، زنه‌و بون تا ماکوم بون. <sup>۵۰</sup> من له‌ خوه‌مه‌و نیه‌تویه‌نم کاری بکه‌م، هه‌ر ته‌وجوره‌ که‌ شنه‌فم داوه‌ری که‌م، داوه‌ریه‌گه‌م دادپه‌روه‌رانه‌س، چوینکه‌ داوای خاست خوه‌م نیه‌که‌م، به‌لکه‌م هه‌مه‌ شون خاست ته‌بو که‌ کلم کردپه‌.

### شایه‌تی له‌ باوه‌ت عیسا

<sup>۳۱</sup> «ته‌گه‌ر ته‌نیا خوه‌م له‌ باوه‌ت خوه‌مه‌و شایه‌تی بیه‌م، شایه‌تی‌ه‌گه‌م درس نیه‌. <sup>۳۲</sup> یه‌کیگ تر هه‌س که‌ له‌ باوه‌ت منه‌و شایه‌تی ده‌ی و مه‌ زانم شایه‌تی که‌ له‌ باوه‌ت منه‌و ده‌ی، درسه‌. <sup>۳۳</sup> ئیوه‌ که‌سیلیگ کل کردینه‌ ته‌را لای یه‌حیا و ته‌و ته‌را راسی شایه‌تی داس. <sup>۳۴</sup> نه‌ ئیه‌ که‌ مه‌ شایه‌تی ئسان قه‌بول

نه چود.»<sup>۱۳</sup> جا ٿوانه ورده ڪوتيل گردهو ڪردن و له ورده ڪوتيل ٿو پهنج نان جويهه كه جهماڻه ته گه خواردوين دوانزه سهو هته پر ٻي.<sup>۱۴</sup> وهختي مهردم ئي نيشانه و موجزهئي كه عيسا ڪردوي دين، وهتن: «وه راسي كه ٿيه ههر ٿو په پيخه مه رهسه كه باڻه، باڻده ئي جهان ه.»<sup>۱۵</sup> عيسا وهختي زانست كه توان بان وه زور بگرنهئي تا بکه نهئي پادشا، وه دواره وه ته نيائي چيه ٿهرا بان ڪويه.

### ري ڪردن عيسا وه مل ٿاو

<sup>۱۶</sup> وهختي بيه ٿيواره، شاگرديلي چينه خوار وهرو لائي دهرياهه گه،<sup>۱۷</sup> سوار قايق بين و چينه ٿو دس دهرياهه گه وهرو شار كه فهرانا حوم. ههوا تيره ڪه بوي و هي مرائ عيسا ناتويه ٿهرا لايان.<sup>۱۸</sup> وه بونهئي واي تننگ كه هه لکرد دهرياهه گه توفانيه و ٻي.<sup>۱۹</sup> وهختي نزيڪ پهنج شش ڪيلومتر پارو داوين، عيسا دين كه وه مل دهرياهه گه ري ڪرديا و نزيڪ قايقه گه وه بوياد. ٿوانه رخيان چي.<sup>۲۰</sup> وهلي عيسا وه پيان وهت: «منم؛ رخدان نه چود.»<sup>۲۱</sup> ٽمجا تواسن سوار قايق بکهن، كه قايقه گه ههر ٿو ٿانه رهسيه ٿو شونه كه تواسن بجن.

### منم نان زنه بي دهر

<sup>۲۲</sup> ئي روزه گهي، جهماڻه تي كه وه ٿو لائي دهرياهه گه مهنونين، دين بيجهه يهي قايق وه ٿوره نوي و ٿوانه خه وهر داشتن كه عيسايش وه گهرد شاگرديلي سوار قايقه گه نويه، به لکه م شاگرديلي وه ته نيائي كه فتونيه ري.<sup>۲۳</sup> ٽمجا قايقي لهر تيره هاتن و رهسینه نزيڪ شوننگ كه وه شون شوڪر ڪردن خوداوهن، نان خواردوين.<sup>۲۴</sup> جا وهختي جهماڻه تي دين كه نه عيسا ها ٿوره نه شاگرديلي، خويان سوار

باوهت مه نويسرياس.<sup>۲۷</sup> وهلي ٿه گهر باوهري وه نويسريايه گاني نيرين، ئي چوي قسيهيلم باوهري ڪين؟»

### تير ڪردن پهنج ههزار نه فهر

**۶** وهشون ٿوهه، عيسا چيه ٿهرا ٿو لائي دهرياهه جي ليل كه ههر ٿو دهرياهه تي ريه سه.<sup>۲</sup> جهماڻه تي فره گه ورايگ كه فتونيه شوني، چوئيه ٿو نيشانه و موجزهيله دوينيان كه وه گهرد شه فائي نه خواهه شيله و ٻي.<sup>۳</sup> عيسا چيه ٿهرا بان ڪويه ٿگه وه ٿوره وه گهرد شاگرديلي دانيش.<sup>۴</sup> جهشن پس ه جويله ڪيل نزيڪ ٻي.<sup>۵</sup> وهختي عيسا سه رهه ٿوران، دي كه جهماڻه تي فره گه ورايگ تيه نه وهرو لائي، وه فيليپوس وهت: «له ڪوره باڻه نان بسينيم تا ئي مهردمه بخوهن؟»<sup>۶</sup> عيسا ٿيه وهت تا فيليپوس ٿهزمون بکي، چوئيه خواهه زانستيا چه توائي بکي.<sup>۷</sup> فيليپوس جواو دا: «ٿه گهر وه قتي دويس دينار نانيش بسينيم به شيان نيه ڪي، ته نانته ٿه گهر ههر ڪاميان يه تيه ڪه بخوهن.»<sup>۸</sup> يه ڪيگ تر له شاگرديل وه ناو ٿاندرياس كه برائي شه معون پتروس ٻي، وه عيسا وهت: «ڪورنگ ها ٿيرا كه پهنج نان جويهه و دو گله ماسي ڏيري، وهلي ٿيه ڪهي بهش ئي جهماڻه ته ڪهي؟»<sup>۱۰</sup> عيسا وهت: «بيلن مهردمه گه دانيشن.» وه ٿوره چيمن فرهنگ ٻي. جا مهردمه گه دانيشتن. له ٿوره پيا گاني نزيڪ پهنج ههزار نه فهر بين.<sup>۱۱</sup> ٽمجا عيسا نانهان هه لگرد و وهشون شوڪر ڪردن، وهناو ٿوانه كه دانيشتون به شهو ڪرد، ههر ٿيجوره ماسيه گانيش، وه ههر ڪهس ههر چي كه تواسن دا پيان.<sup>۱۲</sup> وهختي تير بين، عيسا وه شاگرديلي وهت: «ورده ڪوتهيل كه مهنه سهو گردهو بکهن تا چشتي وه ڪيس

۳۶ وەلى ھەرئەوجورە كە وەپېدان وەتم: ئىو ھەر چەن مە دىنە، ھىمراى ئىمان نىتەرىن. ۳۷ گشت كەسلىگ كە باوگ ئاسمانى دەيدە پېم، تېدە ئەرا لام؛ ھەر كەسگىش بايدە ئەرا لام، ھەرايھەر نىتەكەفمە لى. ۳۸ چوئىكە لە ئاسمانەو ھاتمەسە خوار، نە ئەرا ئەنجام خاست خوەم، بەلكەم ئەنجام خاست ئەيو كە كەم كرد. ۳۹ خاست ئەيو كە كەم كرد ئىسە كە ھويچ كام لە ئەوانە كە وەپېم بەخشىە لە دەس نىم، بەلكەم لە روژ ئاخر زىيانەو بكەم. ۴۰ چوئىكە خاست باوگم ئىسە كە ھەر كەس چەو بورىە كور و ئىمانە پې بارى، زەنەي ئەبەدى بياشتويد و مە وە روژ ئاخر زىنەو كەم.»

۴۱ ئمجا جويلەكەيل خوتەبول كردن، ئەرا ئىە كە عىسا وەت: «منم ئەو نانە كە لە ئاسمانەو ھاتە خوار.» ۴۲ وەتن: «مەر ئىە عىسائى كور يوسف نىە كە دالگ و باوگى ئاسىمىن؟ جا چوئىكە كە ئىزنگە ئوئىشئ، «لە ئاسمانەو ھاتمەسە خوار؟» ۴۳ عىسا جواويان دا: «وەگەرد يەكەو خوتەبول مەكەن. ۴۴ ھويچكەس نىتەتوئى بايە ئەرا لام، مەر ئىە كە باوگى كە كەم كرد، ئەو ە بارئە ئەرا لائى مە، منىش وە روژ ئاخر زىنەو كەم. ۴۵ وەناو كتاويل پەيخەمەرل نوبىرياس «ئەوانە گشتيان لە خودا يائى گرن.» جا ھەر كەس لە باوگ ئاسمانى شەنەفتوى و يائى گردوى، تېدە ئەرا لائى مە. ۴۶ ھويچكەس باوگ ئاسمانى وە چەو نىە، بېجگە ئەو ە كە لە لائى خوداوە ھاتىە: ئەيو باوگ وە چەو دىە. ۴۷ وە راسى، وە راسى، وەپېدان ئوئىشم، ھەر كەس ئىمان بارى، زەنەي ئەبەدى دىرى. ۴۸ منم نان زەنەي دەر. ۴۹ باپىرلىدان، وەناو بياوانەو مەنا خواردن وەلى مردن. ۵۰ نانگ

قايق بىن و چىنە ئەرا كەفەرناحوم وە مىئى عىسا.

۲۵ وەختى ئەوانە عىسا وە ئەو لائى دەرپاچەگە دىنئەو، وەپې وەتن: «ماموستا، كەى ھاتىدەسە ئەرا ئىرا؟» ۲۶ عىسا جواو دا: «وە راسى، وە راسى، وەپېدان ئوئىشم، مىئى مە كىن، نە وە ئى بونە كە نىشانە و موجزەيلى لە لىم دىنە، بەلكەم وەبونەي ئەو نانە كە خواردن و تىر بىن. ۲۷ ئەرا خواردمەنىگ كار مەكەن كە لە بىن چود، بەلكەم ئەرا خواردمەنىگ كار بكەن كە تا زەنەي ئەبەدى مىنئەو، يائى ئەو خواردمەنىگ كە كور ئنسان دەيدە پېدان. چوئىكە خودائى باوگ مور خوەي وە ملئەو كوتاس.» ۲۸ ئمجا ئەوانە وە عىسا وەتن: «چە بايە بكىم تا كارەگان خودا كروئىم؟» ۲۹ عىسا وە جواويان وەت: «كار خودا ئىسە وە ئەو ە كە كلى كروئىە ئىمان بارن.» ۳۰ جا وەپې وەتن: «چە نىشانە و موجزەيگ كەى تا بوئىم و ئىمان بارىمە پېد؟ چە كەى؟ ۳۱ باپىرلىمان وەناو بياوان مەنا خواردن ھەر ئەو نانە كە لە ئاسمان وارىاد، ھەرئەوجورە كە وەناو كتاويل موقەدەس نويسرياس: «موسا لە ئاسمان نان دا پېان تا بخوئ.» ۳۲ ئمجا عىسا وەپېان وەت: «وە راسى، وە راسى، وە ئىو ئوئىشم، موسا نوى كە ئەو نانە لە ئاسمانەو دا پېدان، بەلكەم باوگ ئاسمانى مە كە لە ئاسمانەو نان پاسەكانى دەيدە پېدان. ۳۳ چوئىكە نان خودا ئەو كەسەسە كە لە ئاسمانەو تېدە خوار و وە جھان زەنەي بەخشئ.» ۳۴ ئەوانە وەپې وەتن: «گەورەم ھەموئىشە ئى نانە بىە پېمان.» ۳۵ عىسا وەپېان وەت: «منم نان زەنەي دەر. ھەر كەس بايە ئەرا لام، ورسى نىود، ھەر كەيش ئىمان بارئە پېم ھەرايھەر تىەنى نىود.

خوارد؟ <sup>۶۲</sup> جا ٿه گهر بونين که کور ٿنسان چوده بان ٿه ٿه شونه که يه کم جار له ٿه وره بي، ٿه وسا چه کين؟ <sup>۶۳</sup> روح خوداس که زنه ي به خشي؛ جه سه وه هويچ دهرديگ نيه خوئ. قسيه يلي که مه وه گهر دانه و کردمه، روح و زنه يه. <sup>۶۴</sup> وه لئ بريگيدان ٿيمان نيه تهرن.» چونکه عيسا له سهره تاوه زانستيا کاميان ٿيمان نيه تهرن و کي ده ٿده ٿ دهس دشمنه وه. <sup>۶۵</sup> ٿمجا عيسا وهت: «وه ئي بونه وه پيدان وه تم هويچ کهس نيه تويه ني باٿه ٿه ٿه لام، مهر ٿيه که له لائ باوگ ٿاسماني بيريدنه پي.»

<sup>۶۶</sup> له شون ئي وه خته، قيرئ له شاگرديلي له لئ هه له وگهرديان و ديتر نه که فتنه شوني. <sup>۶۷</sup> جا عيسا وه ٿه دوانزه شاگرده وهت: «ٿي ٿوهيش توين بچين؟» <sup>۶۸</sup> شه معون پتروس جواو دا: «گهرم، بچيمنه ٿه ٿه لائ کي؟ قسيه يل زنه ي ٿه به دي ها لائ تو. <sup>۶۹</sup> ٿيمه ٿيمان هاورديمنه و زانستيمنه که تو ٿه قودوس خودايدنه.» <sup>۷۰</sup> عيسا وه پتان جواو دا: «مهر خوه م ٿيه دوانزه نه فهره هه ٿنه و ٿاردمه؟ وه لئ، يه کي له ليدان ٿبليس يه.» <sup>۷۱</sup> عيسا باس يه هوداي کور شه معون ٿه سخريوتي کرديا، چونکه يه کي له ٿه دوانزه شاگرده بي که له شون ماوه ٿيگ عيسا دياده دهس دشمنه وه.

### عيسا وه ناو جه شن کولاليل

**V** وه شون ٿيه، عيسا ماوه ٿيگ له ناوچه ٿ جه ليله و گهردياد و نيه تواسيا وه ناوچه ٿ يه هوديه بود، چونکه جويله که يل تواسيان بکوشي. <sup>۲</sup> جه شن کولاليل که يه کي وه جه شنيل جويله که يله، نزیک بي. <sup>۳</sup> جا برايل عيسا وه پي وهتن: «ٿيرا بيله جي و بچو ٿه ٿه يه هوديه تا شاگرديلديش کاريلئ که که ي بونين، <sup>۴</sup> چونکه ههر کهس بتواي بناسني، وه

که له ٿاسمانه و ٿيده خوار ٿه و جوره سه که ههر کهس له لئ بخوئ، نيه مرئ. <sup>۵۱</sup> منم ٿه و نان زنه ي دهره، ههر ٿه وه که له ٿاسمانه و هاته خوار. ٿه گهر که سي له ئي نانه بخوئ، تا ٿه به د زني ميئي. ناني که من ٿه ٿه زنه ي جهان به خشم، جه سه ٿ منه.»

<sup>۵۲</sup> ٿمجا جويله که يل وه ناو خويان بيه دهم قانايان و وه تيان: «ٿي پيا چوي تويه ني جه سه ٿ خوه ٿ بيه پيمان تا بخويم؟» <sup>۵۳</sup> عيسا وه پتان وهت: «وه پاسي، وه پاسي، وه پيدان ٿوئشم، تا جه سه ٿ کور ٿنسان نه خوهين و خوين ٿيو نه نوشين، وه ناو خوه دان زنه ي نرين. <sup>۵۴</sup> ههر کهس جه سه ٿ مه بخوئ و خوينم بنوشي، زنه ي ٿه به دي ٿيرئ، منيش وه روژ ٿاخر زنه و کهم. <sup>۵۵</sup> چونکه جه سه ٿ مه خواردمه ني راسه کانیه و خونميش نوشيان راسه کانیه. <sup>۵۶</sup> ههر کهس جه سه ٿ مه بخوئ و خوينم بنوشي، وه ناو مه نيشته جي و مه وه ناو ٿه و نيشته جييم. <sup>۵۷</sup> ههر ٿه و جوره که باوگ زني مه کل کرد و مه وه بونه ٿ باوگ زنه ي ٿيرم، جا ههر که سيگ له مه بخوئ، وه بونه ٿ مه زنه ي ٿيرئ. <sup>۵۸</sup> ٿيه ههر ٿه و نانه سه که له ٿاسمانه و هاته خوار؛ نه جور ناني که بايريلدان خواردن وه لئ مردن؛ ههر کهس له ئي نانه بخوئ، تا ٿه به د زني ميئي.» <sup>۵۹</sup> عيسا ٿيانه وه ختي فهرمايش کرد که وه ناو که نيسه يگ له ناو که فهرناحوم خهريک تاليم بي.

### که ليمه يل زنه ي ٿه به دي

<sup>۶۰</sup> قير فره يگ له شاگرديلي وه شنه فتن ئي قسيه يليه وهتن: «ٿي قسيه سه ننگينه، کي تويه ني قه بولئ بکي؟» <sup>۶۱</sup> وه لئ عيسا، له لائ خوته و زانستيا که شاگرديلي وه ئي باوه ته و خوته خوت کهن، وه پتان وهت: «ٿي ئي قسيه به ره پيدان

ٺهيو ڪه ڪلي ڪردڻه، پاسدرسه و درودهلسه وهناوئ نيه. <sup>۱۹</sup> ئي مهر موساي په ٽخه مهر، شهريعت نياسه پيدان؟ وهلي هويچڪامدان شهريعت وه جا نيه تهرين. ٺهرا چه پشت ٺهرا ڪوشتمن به ساينه؟ <sup>۲۰</sup> جه ماڻه ته گه جواو دان: «توي خوو ديري! ڪي پشت ٺهرا ڪوشتمن به ساس؟» <sup>۲۱</sup> عيسا جواو دا: «من ڪاري ڪردم و ٺيوه گشتدان سهردان له لي سپ مهن. <sup>۲۲</sup> موسا حوڪم خه تهنه داسه پيدان - ههر چهن ٺيه نه له موسا به لڪهم له باپريل قهوم بي - ٺيوهيش وه روي ئي حوڪمه له روژ شهبات ڪه ههر ٺهو شه مهئي موقه دهس جويله ڪه بهله سه ڪوريلدان خه تهنه ڪين. <sup>۲۳</sup> ٺهگر ڪورينگ له روژ شهبات خه تهنه ڪريده تا شهريعت موسا نه شي، ئي ٺهرا له مه تورين ڪه وه روژ شهبات سهر تا پاي ٺسانينگ خاسه و ڪرده؟ <sup>۲۴</sup> وه روي شيوه داوهرى مه ڪهن، به لڪهم حوڪمدان داداپهروهرانه بود.»

### ئي بو ٺهوه مه سيح بود؟

<sup>۲۵</sup> جا برينگ له مهردم شار ٺور شهليم وه تيان: ٺيه ههر ٺهو پيا نيه ڪه توان بڪوشني؟ <sup>۲۶</sup> ٺهوه سه ها ٺيره ٺاشڪرا قسيه ڪي و هويچه پي نيويشن! يائي بو گه ورايل قهوم وه پاسي پي بردوين ڪه ئي ٺايه مه ههر ٺهو مه سيح واده درياهه؟ <sup>۲۷</sup> وهلي ٺيمه زانين ئي پيا له ڪوره و ٽي، وهلي وهختي مه سيح ٺاشڪرا بو، هويچڪه سيگ نيه زاني له ڪوره و ٽي. <sup>۲۸</sup> ٺمجا عيسا وهختي وهناو مابهه تاليم ديا، وه دهنگ بهرز وهت: «مه ناسين و زانين له ڪوره تيهه. وهلي وه خاست خوهه ناتمه. ٺهيو ڪه ڪم ڪردڻه، حهقه؛ ٺيوه نيه ناسيني. <sup>۲۹</sup> وهلي مه ناسمي، چوئيه ڪه مه له لاي ٺهيو تيهه و ٺهويش مه ڪل ڪرد.» <sup>۳۰</sup> جا تواسن بگرنهئي، وهلي هويچڪهس

دزيه و ڪار نيه ڪي. تو ڪه ئي ڪاريله ڪهي، خوهه وه جهان نيشان بيه. <sup>۵</sup> ٺهرا ٺيه ڪه تهنانهت براليشي ٺيمان وه پي ناوردوين. <sup>۶</sup> عيسا وه پيان وهت: «هي مرائ وهخت مه نهرهسيه، وهلي ٺهرا ٺيوه ههر وهختيگ خاسه. <sup>۷</sup> جهان نيه تويهني له ٺيوه قيني باي، وهلي له مه قيني ٽي، چوئيه ڪه مه له باوه تيهو شايه تي دهم ڪه ڪاريلي گهنه. <sup>۸</sup> ٺيوه خوهدان بچنه ٺهرا جهشن، مه هي مرائ وه ئي جهشنه نيه تيهه، چوئيه ڪه هي مرائ وهخت مه وه ته مامي نهرهسيه.» <sup>۹</sup> عيسا ٺيه وهت و مهنه ناو جهليل.

<sup>۱۰</sup> وهلي وهشون ٺيه ڪه براگني چينه ٺهرا جهشن، خويشي چي، وهلي نه ٺاشڪرا به لڪهم وه دزيه. <sup>۱۱</sup> جويله ڪهيل، له وهخت جهشن وهشونيهو گهرديان و وه تيان: «ٺهو پيا ها ڪوره؟» <sup>۱۲</sup> جا وهناو مهردمه گه له باوهت عيسا قسيه و باس فره بي. برينگيان وه تيان: «ٺهوه پياي خاسيگه.» برينگتر وه تيان: «نهخير! مهردمه گه له ري وه دهر ڪهي.» <sup>۱۳</sup> وهلي ٺهرا ٺيه ڪه له جويله ڪهيل رختان چياد، هويچڪهس له باوه تي ٺاشڪرا قسيه نيه ڪريدا.

### تاليميل عيسا

<sup>۱۴</sup> وهختي يهي ڪوت له روژيل جهشنه گه رهد بي، عيسا هاته ناو مابهه و شرو ڪرده تاليم داي. <sup>۱۵</sup> جويله ڪهيل سهرين سپ مهنوي، وه تيان: «ئي پيا ڪه ههراتههر تاليم ٺيرياس، چوي ٺيجور زانيارينگ ديريدي؟» <sup>۱۶</sup> جا عيسا وه جواويان وهت: «تاليميل مه له خوهمهو نيه، به لڪهم له ٺهيوه ڪه ڪم ڪرد. <sup>۱۷</sup> ٺهگر ڪه سي بتواي خاست خودا وه جي باري، زاني ڪه ئي تاليميله له خوداس يا له خوهمهو ٺوئيشم. <sup>۱۸</sup> ٺهوه ڪه له خويوه بويشي، ها شون جهلال خوهي، وهلي ٺهو ڪه سه ڪه ها شون جهلال

## دو دهسې وهناو مهردم له باوټ عيسا

٤٠ برېښي له مهردم وهختې ئې قسيه يله شنه فتن، وهتن: «وه راسې ئيه ههر ټو په ټخه مه رسه كه باڼه باي.» ٤١ برېښي تر وهتن: «ئې پيا مه سيحه.» ولې برېښي تر وهتن: «مهر مه سيح له جهليلو ټي؟» ٤٢ مهر كتاو موقه د هس نه وه ټيه كه مه سيح له نه ته وه داود پادشاس و له بهيت لحم ټي، ههر ټو و ټاوايه كه داود وه ټوره زنه يې كړد يا؟» ٤٣ جا وهناو مهردم وه سهر عيسا بيه دو دهسې. ٤٤ برېښي له لټان تواسن بگرنه ئې، ولې هويچكه س د هس ټه راي دريږو نه كړد.

## بي ئيماني گه ورايل جويله كه

٤٥ ټمجا نگانبايل مابه د هاتنه و ټه راي لاي گه ورايل كاهنيل و فهرسيه يل. ټه وانه له نگانبا نه گان پرسين: «ټه راي عيسا ناوردن؟» ٤٦ نگانبايل جواو دان: «تا ټيژنگه، هويچكه س جور ئې پيا قسيه نه كړديه!» ٤٧ فهرسيه يل وهتن: «ئې ټيوه ديش گول خواردينه؟» ٤٨ مهر كه سټيگ له گه ورايل قه و يا فهرسيه يل وه ټي ئيمان هاوردي ټي؟ ٤٩ ولې ئې جه ماڼه ټه كه چشتي له شهريعت نه زانن، لانه ت كراين.» ٥٠ نيقوديموس، كه وهرجه ټه وه چوي ټه راي لاي عيسا و يه كيگ له فهرسيه گان بي، وه ته پټان: ٥١ «مهر شهريعت ټيمه كه سټيگ ماكوم كي بي ټه وه كه يه كم جار گوش بگرته قسيه يلي و بزاني چه كړديه؟» ٥٢ ټه وانه جواو دان: «مهر تنيش جه ليليد؟ بني بگر و بزانه كه له جهليلو هويچ په ټخه مه رښي ټاشكرا نويه.» ٥٣ له شوني ههر كاميان چينه و ټه راي مال خوتان،

د هس ټه راي دريږو نه كړد، چوښكه هټمراي وهختې نه ره سوي. ٣١ ولې، قټر فره ټيگ له مهردمه گه وه ټي ئيمان هاوردن. ټه وانه وه تيان: «ئې مه گهر وهختې مه سيح ټاشكرا بود، نيشانه و موجره يل فره تريگ وه ئې پيا، كه يد؟» ٣٢ زانايل فرقه ئې فهرسيه شنه فتن جه ماڼه ټه له باوټ عيسا ئيجوره قسيه و باسيلينگ كه ن. جا گه ورايل كاهنيل و فهرسيه يل، نگانبايل مابه د كل كردن تا بگرنه ئې. ٣٣ ټمجا عيسا وهت: «ماوه ئې كه ميگ تر هاهمه گهر ددانه و، ټمجا چمه ټه راي لاي ټه و كه سه كه كلم كړد. ٣٤ مينې مه كين، ولې نيينوينه مه و؛ ټيوه نيه تويه نين باينه ټه راي ټه و شونينگ كه مه هم.» ٣٥ جويله كه يل وه به كتره كي وه تيان: «ئې پيا توائي بچوده ټه راي كوره كه ټيمه په ټاي نيه كيم؟ بائي توائي بچوه ټه راي لاي جويله كه يل ټيگ كه وهناو يونانيه گان نه فرتوتيناوه بينه و يونانيه گان تاليم بي؟» ٣٦ مه به ستي چه س كه ټويشي، «مينې مه كين، ولې نيينوينه مه و و ټيوه نيه تويه نين باينه ټه راي ټه و شونه كه مه هم؟»

## قسيه يل عيسا وه ټاخرين روژ جه شن

٣٧ روژ ټاخر ههفت روژ جه شنه گه كه گه وراترين روژ جه شن بي، عيسا هه ټساده سه رپا و وه دننگ بهرز هاوار كړد: «ټه گهر كه سي تيه نيه، باڼه ټه راي لاي من و بنوشي.» ٣٨ ههر كه سټيگ وه من ئيمان بارې، ههر ټه وجوره كه كتاو موقه د هس وه ټيه: له ناخيه و چه ميل ټاو زنه يې دهر كه فټه ري.» ٣٩ عيسا ئې قسيه له باوټ روح خودا وهت، ټه وانه كه ئيمان وه ټي تهرن، گرنه ئې وهر؛ چوښكه هټمراي روح خودا نيريواي، ټه راي ټيه كه عيسا هټمراي جه لال په ټا نه كړدوي.



۸ وەلى عيسا چپە ئەرا كويەى زىتون.

### بەخشىن ژن داوانپېس

۲ شەوھەكى شەفەق، وە دۋارە عيسا ھاتەو ئەرا مابەد. مەردم گشتى ھاتنە ئەرا لائى و ئەبۇيش دانىشت و تالىميان دا. ۳ ماموستايل تەورات و زانايل فرقەى فەرىسى، ژنى كە لە وەخت داوانپېسەو گردوينەى، ھوردنى و نانەى ناۋراس مەردمەگە، ۴ وە عيسا وەتن: «ماموستا، ئى ژنە لە وەخت داوانپېسى گىرياس. ۵ موساى پەيخەمەر وەناو شەرىعەت وە ئېمە ھوكم كەردپە كە ئىجور ژنىلېگ كوچگواران بكىم. ئيسە، تو چە ئويشى؟» ۶ ئىيە وەتن تا ئەزمونى بكنە و چشتى ئەرا بخت كەردن وەپى وە دەس بارن. عيسا چەمىادەو، وە كلكى لە بان زەوى نويسيا. ۷ وەختى ئەوانە ھەر لە لى پرسیان، عيسا ھىز گرد و وەپيان وەت: «وہناو ئېو، ھەر كەس بى گوناس، با يەكەين كوچگ بېدە ئى ژنە.» ۸ وە دۋارە چەمىادەو وەبان زەوى نويسيا. ۹ وەلى وەختى ئىيە شەنەفتن، گلە گلە، لە گەورا وە بويچگ لە ئەورە چىن، عيسا وەگەرد ئەو ژنە كە لە رويوھەروى وساوى، تەنيا مەن. ۱۰ ئىمجا عيسا ھىز گرد و وە ئەو ژنە وەت: «ژنەگە، ئى ئەوانە ھانە كو؟ ھويچكەس ماكومد نەكرد؟» ۱۱ ژنەگە وەت: «ھويچكەس، گەورەم.» عيسا وەت: «منىش ماكومد نىەكەم. بچو و دىتر وە ئىيەولا گونا مەكە.»

### منم نویر جهان

۱۲ عيسا وە دۋارە وەگەرد مەردم قسپە كەرد و فەرمايش كەرد: «منم نویر جهان. ھەر كەس يگ بکەفەيە شوئم وەناو تەريكى رى نىەك، بەلكەم نویر زنەي دىرئيد.» ۱۳ جا

فەرىسيەيل وەپى وەتن: «تو ئەرا خودە شائەتى دەى، شائەتيەگەد درس نىە.» ۱۴ عيسا وە جواويانەو وەت: «تەنانت ئەگەر خودە ئەرا خودە شائەتى بېم، شائەتيەگەم درسە، چوئىكە زانم لە كورە ھاتمە و چمە ئەرا كورە. وەلى ئېو نىەزانين مە لە كورە ھاتمە يا چمە ئەرا كورە. ۱۵ ئېو وە فەكريل ئىسانى داوھرى كين، وەلى مە وە مل كەس يگەو داوھرى نىەكەم. ۱۶ وەلى تەنانت ئەگەر داوھريش بکەم، داوھريەگەم درسە، چوئىكە تەنيا مە نيم داوھرى كەم، بەلكەم منم و باوگ ئاسمانى كە كلم كەرد. ۱۷ وەناو شەرىعەت ئېو نويسرياس كە شائەتى دو نەفەر درسە. ۱۸ منم كە شائەتى ئەرا خودە دەم و باوگ يگيش كە كلم كەرد شائەتى ئەرام دەى.» ۱۹ ئىمجا وە عيسا وەتن: «باوگ ھا كورە؟» عيسا وەت: «نە مە ناسين و نە باوگم. ئەگەر مە بناسايين باوگميش ناسايين.» ۲۰ عيسا ئى قسپەيلە لە وەخت تاليم لە ناو مابەد لە شونتيگ كە خەزانەى مابەد لە ئەورە بى، وەت. وەلى ھويچكەس نەگردى چوئىكە ھىمراى وەختى نەرەسوى.

### قسپەيل عيسا لە باوہت مەرگ خودەى

۲۱ ئىمجا وە دۋارە عيسا وەپيان وەت: «مە چم و ئېو مېنى مە كين و وەناو گونادان مەين. ئېو نىەتويەنين باين ئەرا ئەو شونە كە مە چم.» ۲۲ جا جويلەكەيل وەتن: «ئى بو بتوای خودەى بكوشى، كە ئويشى: "ئېو نىەتويەنين باينە ئەرا ئەو شونە كە مە چم؟"» ۲۳ عيسا وەپيان وەت: «ئېو ھن خوارين، مە ھن بانم. ئېو ھن ئى جھانىنە، مە ھن ئى جھانە نيم. ۲۴ وەپيدان وەتم كە وەناو گونايلىدان مەين، چوئىكە ئەگەر ئيمان نارين كە من ئەووم، وەناو گونايلىدان مەين.» ۲۵ جا وەپى وەتن: «تو

دیمه، ئیوه‌یش ئه‌و کاره کین که له باوگدان شنه‌فتینه.»

۳۹ ئه‌وانه وه عیسا جواو دان: «باوگ ئیمه ئیبراهیمه.» عیسا وهت: «ئه‌گهر منائیل ئیبراهیم بویاین، ری ره‌وشتدان جور ئیبراهیم بی. ۴۰ وه‌لی ئیوه ئیترنگه هاینه شون کوشتن منه‌و؛ مه که ئه‌و راسیه له خودا شنه‌فتم وه‌پیدان وه‌تمه. ئیبراهیم ئی کاره نه‌کرد. ۴۱ ئیوه کرده‌وی باوگدان کین.» ئه‌وانه وه عیسا وه‌تن: «ئیمه زوله‌زا نیمن! یه باوگ دیریم ئه‌بویش خوداس.» ۴۲ عیسا وه‌پیان وهت: «ئه‌گهر خودا باوگدان بویاد، دوسم داشتایین، چوینکه مه له لای خوداوه هاتمه و هامة ئیره. مه له خودمه‌و ناتمه، به‌لکه‌م ئه‌یو کلم کرد. ۴۳ ئه‌را ئه‌و چشته که ئویشم حالیدان نیود؟ وه‌بونه‌ی ئیه که تامول شنه‌فتن قسیه‌ی مه نیرین. ۴۴ ئیوه وه باوگدان ئبلیس تالوق دیرین و تواین خاسته‌یل باوگدان وه‌جی بارین. ئه‌وه له سه‌ره‌تاوه خوینکه‌ر بی و وه‌گهر راسیه‌و میانه‌یگ نیرید، چوینکه هویج راسی وه‌ناوی نیه. ههر وه‌خت درو ئویشی، له زات خوه‌ی ئویشی؛ ئه‌را ئیه که دروزه و باوگ گشت درویله. ۴۵ وه‌لی وه‌بونه‌ی ئیه که مه راسه‌گه‌ی ئویشم باوه‌ره پیم نیه‌کین. ۴۶ کامدان تویه‌نین مه وه گونا‌یگ ماکوم بکین؟ ئه‌گهر راسه‌گه‌ی ئویشم، ئه‌را باوه‌رم نیه‌کین؟ ۴۷ که‌سی که له خوداس، گوشه که‌لام خودا گری؛ مدوی ئیه که ئیوه گوشه که‌لام خودا نیه‌گرین ئیه‌سه که له خودا نین.»

### وه‌رجه ئه‌وه که ئیبراهیم بود، مه هه‌م

۴۸ جوبیله‌که‌یل وه عیسا جواو دان: «ئی درس نه‌وه‌تیم که سامرید و خوو دیری؟»

کید؟» عیسا وهت: «مه ههر ئه‌وه‌مه که له سه‌ره‌تاوه وه‌پیدان وه‌تم. ۲۶ چشتیل فره‌یگ دیرم که له باوه‌ت ئیوه بویشم و ماکومدان بکه‌م. وه‌لی ئه‌یو که کلم کرد، وه حه‌قه و مه ئه‌و چشته که له لی شنه‌فتمه، وه جهان جار ده‌م.» ۲۷ ئه‌وانه حالی نوین که عیسا له باوه‌ت باوگ ئاسمانی وه‌گهر‌دیان قسیه که‌ی. ۲۸ جا عیسا وه‌پیان وهت: «وه‌ختی کور ئنسان به‌رزو کردین، ئه‌وسا زانین که من ئه‌وه‌مه و له خودمه‌و هویج نیه‌که‌م، به‌لکه‌م ههر ئه‌و جوهره قسیه که‌م که باوگ ئاسمانیم نیشانم داس. ۲۹ ئه‌یو که کلم کرد ها گهر‌دمه‌و. ئه‌یو ته‌نیام نه‌یشتیه، چوینکه مه هه‌مویشه ئه‌و کاره‌یله که‌م که خوه‌شنودی‌ه‌و که‌پد.» ۳۰ وه ئی قسیه‌یل عیسا، قیر فره‌یگ وه‌پ ئیمان هاوردن.

### راسی رزگاردان که‌ی

۳۱ ئمجا عیسا وه جوبیله‌که‌یلی که وه‌پ ئیمان هاوردوین، وهت: «ئه‌گهر وه‌ناو که‌لام مه نه‌شته‌جی بین، وه‌راسی شاگردیل منب و ۳۲ راسی ناسین و راسیش رزگاردان که‌ی.» ۳۳ ئه‌وانه وه عیسا جواو دان: «ئیمه وه نه‌ته‌وه ئیبراهیمیم و هه‌را‌ته‌هر خولام که‌سیگ نویمنه. جا چوینه که ئویشی: "ئیه رزگار بوین؟"» ۳۴ عیسا جواویان دا: «وه راسی، وه راسی، وه‌پیدان ئویشم، ههر که‌سیگ گونا که‌ی، خولام گوناس. ۳۵ خولام ئه‌را هه‌مویشه وه‌ناو مال نیه‌میند، وه‌لی کور ئه‌را هه‌مویشه مینید. ۳۶ جا ئه‌گهر کور رزگاردان بکی، وه راسی رزگارین. ۳۷ زانم که وه نه‌ته‌وه ئیبراهیمین، وه‌لی هاینه شون کوشتن منه‌و، چوینکه که‌لام مه وه‌ناو ئیوه شونینگ نیری. ۳۸ مه له ئه‌و چشته قسیه که‌م که له لای باوگ ئاسمانیم

ئى پيا كور هاتيه سه دنيا؟ وه بونه ئى گونائى خوئيه يا دانگ و باوگي؟»<sup>۳</sup> عيسا جواو دا: «نه وه بونه ئى گونائى خوئيه و نه گونائى دانگ و باوگي؛ بهلكم ئيجوره يى تا كاره گان خودا وهناو ئه وه ئاشكرا بود.<sup>۴</sup> تا وهختى روژه بايه كاريل ئه يو بكتيم كه كلم كرد؛ شهو تيد و ئه وهخته كهس نيه تويه نى كارنگ بكي.<sup>۵</sup> تا وهختى هامه ئى جهان، نوير جهانم.»<sup>۶</sup> عيسا ئى چشتيله وهت و تف خسته بان زهوى و وه گهرد تفه گه ئى خه رى درس كرد. جا ئه وه خه رپه سايه مل چه ويل پياگه<sup>۷</sup> وه پى وهت: «بجو وهناو حهوز سيلوئام بشوره ئى.» سيلوئام يانئ كل كريا ئى. جا كوره گه چى شورد و وه چهو بيناوه هاتهو.<sup>۸</sup> هاوساگان و كه سيلئى كه وه رجه وه دويني كه گتايى كرديا، وه تيان: «ئيه هر ئه و پيا نيه نيشتياد و گتايى كرديا؟»<sup>۹</sup> بريگ وهتن: «هره ئه وه سه.» بريگ تر وهتن: «نه خير، مينيد هه وه.» وه لى خوه ئى به ئى سهر وه تيا د: «مه هر ئه وه مه.»<sup>۱۰</sup> جا، له لى پرسين: «ئى چوى چه ويلد واز بيه؟»<sup>۱۱</sup> جواو دا: «پيايگ كه وه پى ئويشن عيسا، خه رى درس كرد و سايه مل چه ويلم و وهت "بجو هه رپا حهوز سيلوئام و بشور." جا چيم، شوردم و بيناوه بيم.»<sup>۱۲</sup> له لى پرسين: «ئيه و ها كوره؟» وهت: «نيه زانم.»<sup>۱۳</sup> جا ئه و پيا كه وه رجه وه كور يى، هاوردنى ئه ر لائى زانايلى فرقه ئى فره يسي.<sup>۱۴</sup> ئه و روژه كه عيسا خه رى درس كردوى و چه ويلى واز كردوى، روژ شه بات كه هر هه ر ئه وه شه مه ئى موقه ده س جويله كه يله، يى.<sup>۱۵</sup> ئمجا فره يسيه گانيش له لى پرسين چوى چه ويلى بيناوه بيه. پياگه وهته پيان: «ئيه و خه رى سايه مل چه ويلم و شوردم و ئيسه بيناوه بيمه.»<sup>۱۶</sup> جا بريگ له فره يسيه يل وهتن: «ئى پيا له لائى خوداوه نيه، چونكه ياساى

<sup>۹</sup> عيسا وهت: «مه خوو نيرم، بهلكم حرمة باوگ ئاسمانيم گرم، وه لى ئيوه وه مه يى حرمة تى كين.<sup>۱۰</sup> هه ر چه ن مه وه شون جه لال خوه م نيم. يه كيگ هه س كه ها شون جه لال منه و، ئه يوه كه داوه رى كه ي.<sup>۱۱</sup> وه راسى، وه راسى، وه پيدان ئويشم، ئه گهر كه سيگ قسيه ي مه بپاريزنى، هه رايه ر مه رگ وه چه و نيويى.»<sup>۱۲</sup> جويله كه يل وه پى وهتن: «ئيرنگه دى خاس زانستيم خوو ديرى! ئيراهيم مرد و ئه و باقى به ئيخه مه ريليش مردن، ئيرنگه تو ئويشى، "ئه گهر كه سى وه قه و لم بكي، هه رايه ر تام مردن نيه كي!"<sup>۱۳</sup> ئى تو له بايرمان ئيراهيم گه وراترى؟ ئه و مرد و به ئيخه مه ريليش مردن. خود وه كي زانيد؟»<sup>۱۴</sup> عيسا وهت: «ئه گهر مه خوه م جه لال بيه م، جه لال مه هويچه. ئه وه كه جه لال ده ئى، باوگ منه، هر ئه وه كه ئويشين خودا ئى ئيمه س.<sup>۱۵</sup> ئيوه نيه ناسيئى، وه لى مه ناسمى. ئه گهر بويشم نيه ناسمى، جور ئيوه دروزنم. وه لى مه ناسمى و كه لامه گه ئى پارتيزنم.<sup>۱۶</sup> بايردان ئيراهيم خوه شالو بوياد كه روژ مه بوينيد؛ جا ئه وه دى و دلخوه شه و يى.»<sup>۱۷</sup> جا جويله كه يل وه عيسا وهتن: «هيمراى تو په نجا سالد نويه و ئيراهيم ديد؟»<sup>۱۸</sup> عيسا وه پيان وهت: «وه راسى، وه راسى، وه پيدان ئويشم، وه رجه ئه وه كه ئيراهيم بود، من هه م!»<sup>۱۹</sup> جا كوچك هه لگردن تا كوچكوارانى بكن، وه لى عيسا خوه ئى شاردو و له ناو مابه ده گه چيه ده يشت.

### شه فائى پيايگ كه له زگ دانگ كور هاتويه دنيا

۹ وهختى عيسا له ريگه و چياد، پيايگ دى كه له زگ دانگى كور يى.<sup>۲</sup> شاگردىلى له لى پرسين: «ماموستا، وه بونه ئى گونائى كيه كه

دواړه بشنه فین؟ مهر ئیوهیش تواين بوبنه شاگردی؟»<sup>٢٨</sup> خراوی دانه پي و وختن: «تو شاگرد نه ویده! ولې ئیمه شاگرد موسای په پخه مهریم.»<sup>٢٩</sup> ئیمه زانیم خدا وه گهرد موسا قسیه کردیه. ولې ئی پیا نیه زانیم له کوره هاتیه.»<sup>٣٠</sup> ټه و پیا وه جواویان وخت: «ئیه چشت ته لاجویگه! ټه یو چه ویلم واز کردیه، ئیوه همیرای نیه زانین له کوره هاتیه.»<sup>٣١</sup> ئیمه زانیم که خدا دوعای گوناکاریل نیه شنه فین، ولې ټه گهر که سی خوداپهرس بود و خاستی وه جا بارې، خدا دوعای شنه فین.<sup>٣٢</sup> وه سهره تائی جهانو تا ئیسه هوپچ وهخت نه شنه فتریس که سیگ، چه ویل ټه وه که له زگ دالگ کور هاتیه سه دنیا واز بکي.<sup>٣٣</sup> ټه گهر ئی پیا له لای خدا نویاد، کارې له ده سی ناتیاد.»<sup>٣٤</sup> وه پي جواو دان: «تو سهرتاپا وه ناو گونا هاتیده سه دنیا. ئیرنگه تو درس ئیمه دهی؟» جا له که نیهسه ده ری کردن.<sup>٣٥</sup> وهختی عیسا شنه فتن که ټه و پیا له که نیهسه دهر کردنه، په تائی کرد و له لی پرسې: وه کور ئنسان ئیمان دیری؟»<sup>٣٦</sup> ټه و پیا جواو دا: «گه ورهم، بویش کیه تا وه پي ئیمان بارم.»<sup>٣٧</sup> عیسا وه پي وخت: «تو دیده سه ی! ههر ټه و سه که ئیرنگه دیری وه گهر ددهو قسیه که ی.»<sup>٣٨</sup> وخت: «گه ورهم، ئیمان دیرم.» جا سجده ی عیسا کرد.<sup>٣٩</sup> عیسا وخت: «مه ټه را داوهری هاتمه سه ئی جهانو، تا کوریل بینا و بینایل کور بون.»<sup>٤٠</sup> بریگ وه فهریسه یل که له لای بین وهختی ئی چشتیله شنه فتن، له لی پرسین: ئی ئیمهیش کوریم؟»<sup>٤١</sup> عیسا وه پتان وخت: «ټه گهر کور بوباین بیتاوان بین؛ ولې ئیسه که ئویشین: «دوبنیم»، تاوانبار مینین.

روژ شهبات نیه پاریزنید.» ولې بریگ تر وختن: «ئې چوی گوناکارنگ تویه ئې ئیجوره نیشانه و موزه یلنگ بکي؟» جا دو ده سه یی که فته ناوتان.<sup>١٧</sup> جا وه دواړه له پیا کوره گه پرسین: «تو له باوخت ټه یو چه ئویشی؟ چوینکه ټه یو چه ویلد واز کردیه.» جواو دا: «په پخه مهرنگه.»

<sup>١٨</sup> گه ورایل جویله که یل باوهر نه کردن که ټه و پیا کور بیه و بیناوه بیه، تا ئیه که دالگ و باوگ ټه و پیا که بیناوه بوی، چرین<sup>١٩</sup> له لیان پرسین: ئیه کور ئیوهس، ههر ټه وه که ئویشین کور هاتیه سه دنیا؟ جا ئیسه چوی دوینی؟»<sup>٢٠</sup> دالگ و باوگی وختن: «ئیمه زانیم که ئیه کور ئیمهس و کور هاتیه سه دنیا.<sup>٢١</sup> ولې ئیه که ئیسه چوی دوینی و کی چه ویلی واز کردیه، ئیمه نیه زانیم. له خوه ی پرسن. ټه وه گه وراس و خوه ی له باوخت خوټه و قسیه کي.»<sup>٢٢</sup> دالگ و باوگی وه ئی بونه ئیانه وختن چوینکه له جویله که یل زاورتان چیا. چوینکه جویله که یل وهرجه وه که فتوینه به که و ټه گهر که سیگ ئیقرار بکي عیسا ههر ټه و مه سیح واده دریاه، باپه له که نیهسه دهر بکریه د.<sup>٢٣</sup> وه بونه ی ئیه بی دالگ و باوگی وختن، «ټه وه گه وراس؛ له خوه ی پرسن.»

<sup>٢٤</sup> جا یه ی جارتړ ټه و پیا که وهرجه وه کور بی، چرینی وه پي وختن: «جه لال وه خدا بیه! ئیمه زانیم که عیسا یه ی گوناکارنگه.»<sup>٢٥</sup> ټه و پیا جواو دا: «گوناکار بوبی نیه زانم. ته نیا یه ی چشت زانم و ئیه سه که کور بیم و ئیسه دوینم.»<sup>٢٦</sup> ټه وانه له لی پرسین: «چه وه گهر ددهو کرد؟ چوی چه ویلد واز کرد؟»<sup>٢٧</sup> ټه و جواویان دا: «مه خو وه پیدان وختم، ئیوه گوش نئین؛ ټه را تواين وه

## شوان خاس

شوان خاسه گهم. مه پهسه گان خوهم ناسم و پهسه گانميش مه ناسن،<sup>۱۵</sup> هر ټه وجوره که باوگ ټاسمانی ناسيدهم و منيش باوگ ناسم. من گيانم ټهرا پهسه گان دهم.<sup>۱۶</sup> مه پهسيل تریش دیرم که هن ئی گهله خانه نین. ټهوانیش بائه بارم و ټهوانیش گوش دهنه دهنگم. ټمجا بونه یهئ ریهن و یهئ شوان.<sup>۱۷</sup> وه ئی بونه باوگ دوسم دیرئ چوینکه گیان خوهم دهم تا وه دواره بسینمیهو.<sup>۱۸</sup> هوپچکه سیگ گیانم له لیم نیه سینید، به لکه م وه خاست خوهم ده مئ. ده سلات دیرم بیه مئ، ده سلاتیش دیرم تا وه دواره بسینمیهو. ئی ده ستوره له باوگم گرمه. «<sup>۱۹</sup> وه دواره وه بونه ئی قسیه یله دوده سه پی که فته ناو جویه که یل.<sup>۲۰</sup> قتر فره یگ له لیان وه تن: «ټه یو خوودار و شیته؛ ټهرا چه گوش دینه لی؟»<sup>۲۱</sup> بریگ تر وه تن: «ټیانه قسیه یل ټایم خوودار نیه. مهر دیو تویه ئی چه ویل کوریک واز بکی؟»

## من و باوگ یه کیگیم

<sup>۲۲</sup> ټه وه وخته وه شار ټور شه لیم جه شن ته قدیس مابه د جویه که یل بی، زمسان بی و <sup>۲۳</sup> عیسا وه ناو مابه د، له ناو وه رتا یرمه ئ سلیمان ری کردیا. <sup>۲۴</sup> جا جویه که یل ده وری گردن و وه تن: «تا که ی وه ناو شک هیلیده مان؟ ټه گهر تو مه سیح واده دریاید، ټاشکرا وه پیمان بویش.»<sup>۲۵</sup> عیسا جواو دا: «وه پیدان وه تم، وه لئ باوهر نیه کین. ټه و کاریلئ که وه ناو باوگ ټاسمانیم که م، ټهرا مه شایه تی دن.<sup>۲۶</sup> وه لئ ټیوه باوهر نیه کین، چوینکه له پهسه گانم نین.<sup>۲۷</sup> پهسه گانم دهنگم شنه فن و منیش ناسمیان و وه شونمه و تیهن.<sup>۲۸</sup> منیش زنه پی ټه به دی دهمه پیان و ههرا ټهر نابود نیه ون. هوپچکه یش له ده سم

۱. «وه راسی، وه راسی، وه پیدان ټویشم، ټهوه که له دهر نه چوده ناو گهله خان پهسه گان، به لکه م له ریگتر بچوده بان و بچوه ناو، دزه و ریگره.<sup>۲</sup> وه لئ ټهوه که له دهر بچوه ناو، شوان پهسه گانه.<sup>۳</sup> دهر بان، دهر گه ټه راي واز که ی و پهسه گانیش گوش دهنه دهنگی، ټهوه پهسه گان خوه ئ وه ناو چرید و بیدیا نه ده یشت.<sup>۴</sup> وه خت گشت پهسه گان خوه ئ هاورده ده یشت، که فیده نوایان و پهسه گان وه شونیه و چن، چوینکه دهنگی ناسن. <sup>۵</sup> پهسه گان نیه که فنه شون بیگانه، به لکه م له ده سی دهر چن، چوینکه دهنگ بیگانه یل نیه ناسن.»

<sup>۶</sup> عیسا ئی مه سله ته ټه رايان هاورد، وه لئ ټه وانه حالی نوین چه ټه رايان ټویشئ. <sup>۷</sup> جا عیسا وه دواره وه پیان وه ت: «وه راسی، وه راسی، وه پیدان ټویشم، من ټهرا پهسه گان 'دهرم'؛<sup>۸</sup> ټه وانه که وه رجه مه هاتن، گشتیان دز و ریگر بین، وه لئ پهسه گان گوشه لیان نیان.<sup>۹</sup> من 'دهرم'؛ هر که سیگ له ری منوه بچوه ناو نجات په یا که ی، تیده ناو و چوده ده یشت و له ورگا په یا که ی.<sup>۱۰</sup> دز نیه تی بیجکه ټهرا دزین و کوشتن و نابود کردن؛ من هاتمه تا ټایه میل زنه پی بیاشتوین و زنه پی هه تراوان بیاشتوین.

<sup>۱۱</sup> «من شوان خاسه گهم. شوان خاس گیان خوه ئ ټهرا پهسه گان ده ئ.<sup>۱۲</sup> ټهوه که مزویره و شوان نیه و پهسه گانیش هن ټهوه نین، هر وهخت بوینی گورگ ئ، پهسه گان هیلیده جئ و دهر چود، گورگیش په لامار پهسه گان ده ئ و ته فر تویناوه که ی.<sup>۱۳</sup> مزویر دهر چود، چوینکه ته نیا مزویره و دهر قه ئ پهسه گان نیه.<sup>۱۴</sup> مه

هر چی له باوهت ئی پیا وهت، راس بی.»<sup>۲۲</sup> قیر  
فرهځک له ئه وره ئیمان هاوردنه عیسا.

### نهخوهرشی و مردن ئیلعازر

پیاځک ئیلعازر ناو نهخوهرشی بی. ئه وه  
له مهردم ئاواپی بهیت عه نیا، ئاواپی  
مریمه و خویشکی مارتا بی. <sup>۲</sup>مریمه هر ئه و  
ژنه سه که پایل خودا وهند عیسا ئه تر مالی که ی  
و وه گرد قزی وشکیه وه که ی. ئیلعازر برای  
مریمه نهخوهرشی که فتوی. <sup>۳</sup>جا خویشکه گان  
ئیلعازر ئه را عیسا پیخام کل کردن، وهتن:  
«گه وهره، ئه وه که دوسی دیری نهخوهرشه.»  
<sup>۴</sup>وهلی وهختی عیسا ئی خه وهره شنهفت،  
وهت: «ئی نهخوهرشیه نیه وده بایس مردن،  
به لکه م ئه را جه لال خوداس، تا کور خودا وه  
وهسله ئی ئه وه جه لال په یا بکی.»<sup>۵</sup> عیسا، مارتا  
و خویشکه گه ئی و ئیلعازر دوس داشت. <sup>۶</sup>جا  
وهختی شنهفت که ئیلعازر نهخوهرشه، دو  
روژتر وه ئه وره که بی، مه ن.

<sup>۷</sup>ئمجا وهشونی عیسا وه شاگردیلی وهت:  
«بان وه دواره بچیمنه ئه را ناوچه ئی یه هودیه.»  
<sup>۸</sup>شاگردیل وه پی وهتن: «ماموستا، ماوه ځک  
نیه که جویله که یل تواسن کوچگواراند بکه ن،  
وه دواره توای بچیده ئه را ئه وره؟»<sup>۹</sup> عیسا  
جواو دا: «مه روزه، دوازه سات نیه؟ ئه وه  
که وهناو روژ ری بکی، پای هه لئیه که فی،  
چوینکه نویر ئی جهاننه دویی. <sup>۱۰</sup>وهلی ئه وه  
که وهناو شه و ری بکی، پای هه لکه فی، چوینکه  
نوبره وه ناو ئه و ئایه مه نیه.»<sup>۱۱</sup> وهشون  
ئی قسیه یله عیسا وه پیان وهت: «ئیلعازر  
ره فیقمان خه فته، وهلی چم تا هه لئسنم.»  
<sup>۱۲</sup>جا شاگردیل وه پی وهتن: «گه وهره، ئه گهر  
خه فته، خاسه و بود.»<sup>۱۳</sup> عیسا له باوهت

نیه قاپیدیان. <sup>۲۹</sup>باوگ من که ئه وانه داسه پیم  
له گشت گه وراتره، هوپچه که یش نیه تویه نی  
ئه وانه له دهس باوگ بقاپنیدیان. <sup>۳۰</sup>من و  
باوگ یه کیگیم.»

<sup>۳۱</sup>جاریگتر جویله که یل کوچگ هه لگردن  
تا عیسا کوچگواران بکه ن. <sup>۳۲</sup>عیسا وه پیان  
وهت: «کاریل خاس فره ځک له لای باوگ  
نیشانان دام. وه بونه ئی کامیان تواین  
کوچگوارانم بکین؟»<sup>۳۳</sup> جویله که یل جواو  
دان: «وه بونه ئی کار خاس نیه که توایم  
کوچگواراند بکیم، به لکه م وه بونه ئی کفر  
کردنه گه ده، چوینکه تو ئنسانید و خود که یده  
خودا.»<sup>۳۴</sup> عیسا وه پیان وهت: «مه ر وهناو  
شهریعه ته گه دان نه نویسیاس که ”وتم،  
ئیوه خودایلین؟“<sup>۳۵</sup> ئه گهر خودا که سیلی  
که که لاهمه گه ئی ره سیه سه پیان، خودایل  
خوهری - و ئیه یسه زانیم هوپج به شتیگ له  
کتاویل موقه دهس باه خیان له دهس نیه -  
<sup>۳۶</sup>جا چوینه مه که باوگ ئاسمان ته قدیسم  
کرد و کل کرده ئی جهاننه، ئویشین ”کفر  
که ی،“ وه بونه ئی ئیه و تم مه ”کور خودام؟“  
<sup>۳۷</sup>ئه گهر مه کاریل باوگم وه جا نیه ته ریم،  
جا باوهره پیم مه که ن. <sup>۳۸</sup>وهلی ئه گهر کاریل  
باوگم وه جا تیه ریم، ته نانهت ئه گهر باوهره پیم  
نیه کین، وه ئه و کاریل باوهره بکه ن، تا بزاین  
و بفامین که باوگ ها ناو من و مه هامه ناو  
باوگ.»<sup>۳۹</sup> وه دواره تواسن بگرته ئی، وهلی  
عیسا له دهسیان دهر چی.

<sup>۴۰</sup>ئمجا عیسا وه دواره چیه ئه را ئه و لای  
چهم ئوردون و له ئه وره مه ن، ئه و شونه که له  
یه کم جار یه حیا خوسل ته عمید دیاد. <sup>۴۱</sup>قیر  
فره ځک هاتنه ئه را لای عیسا. ئه وانه وه تیان:  
«یه حیا هوپج نیشانه و موزه ځک نه کرد، وهلی



مردن ئەو قسبە کردیا، وەلێ شاگردیل گومان کردیان مەبەستی ئێهەسە کە ئیلعازەر خەفتیە تا شەکەتی دەر بکێ. <sup>۱۴</sup> ئمجا عیسا ئاشکرا وەپیان وەت: «ئیلعازەر مردگە. <sup>۱۵</sup> وەبۆنەئێ ئیوه خوەشالم کە وە ئەورە نویم، تا ئیوه ئیمان بارین. وەلێ بان تا بچیمنە ئەرا لای.» <sup>۱۶</sup> جا توما، کە وە لقانە ماروف بی، وە شاگردیل تر وەت: «بان ئیمەیش بچیم تا وەگەردیەو بمیریم.»

ئیرا و چریدەد. <sup>۲۹</sup> وەختی مریەم ئیە شەنەفت، زویزی هێز گرد و چیه ئەرا لای عیسا. <sup>۳۰</sup> هیمرائ عیسا ناتویە ناو ئاوابیەگە، بەلکەم هیمرائ هەر لە ئەو شونە بی کە مارتا چویە پیریەو. <sup>۳۱</sup> جویلەکەیلی کە وەگەرد مریەم لە مال بین و سەرسلامەتی دیانە پی، وەختی دین کە مریەم زویزی هەلساد و چیه دەیشت، وەشونیهو چین. گومان کردیان چود ئەرا لای مەقبەرەگە تا لە ئەورە گیرە بکێ. <sup>۳۲</sup> وەختی مریەم رەسبە ئەورە کە عیسا بی و ئەبو دی، کەفتە مل پائی و وەت: «گەورەم، ئەگەر وە ئیرا بوایتای براگەم نیەمردیا.» <sup>۳۳</sup> وەختی عیسا دی مریەم و جویلەکەیلی کە وەگەردی هاتوین و گیرە کردیان، وە روح خویەو خەمبار و پەشێو بی. <sup>۳۴</sup> عیسا وەت: «ئەو ناینەسێ کورە؟» وەپی وەتن: «گەورەم، بو بوین.» <sup>۳۵</sup> عیسا بیە گیرەو. <sup>۳۶</sup> جا جویلەکەیل وەتن: «بنور چەنی دوسی داشت!» <sup>۳۷</sup> وەلێ برێگ لە ئەوانە وەتن: «کەسێ کە چەویل ئەو پیای کورە خاسەو کرد، نیەتویەنستیا نیلی ئیلعازەرش بمیری؟»

### زنیەو کردن ئیلعازەر

<sup>۳۸</sup> ئمجا عیسا، وەدوارە خەمبارەو بی و هاتە ئەرا مەقبەرە. مەقبەرەگەیش ئشکەفتی بی کە کوچگ گەورایگ ناوبنە نوای دەمی. <sup>۳۹</sup> عیسا وەت: «کوچگەگە پل بێن.» مارتا خویشک مردگەگە وە عیسا وەت: «گەورەم، ئیسە دی بو کردیە، چونکە چوار روژە مردگە.» <sup>۴۰</sup> عیسا وەپی وەت: «مەر وەپێد نەوہتم ئەگەر ئیمان باری، جەلال خودا دوینی؟» <sup>۴۱</sup> جا کوچگەگە پل دان. عیسا نوریە ئاسمان و وەت: «باوگە، سپاس ئەرا ئیە کە دەنگم شەنەفتیدە. <sup>۴۲</sup> زانستیم کە هەمویشە مە شەنەفێ. وەلێ ئیە وەبۆنەئێ مەردمیگ وەتم

مردن ئەو قسبە کردیا، وەلێ شاگردیل گومان کردیان مەبەستی ئێهەسە کە ئیلعازەر خەفتیە تا شەکەتی دەر بکێ. <sup>۱۴</sup> ئمجا عیسا ئاشکرا وەپیان وەت: «ئیلعازەر مردگە. <sup>۱۵</sup> وەبۆنەئێ ئیوه خوەشالم کە وە ئەورە نویم، تا ئیوه ئیمان بارین. وەلێ بان تا بچیمنە ئەرا لای.» <sup>۱۶</sup> جا توما، کە وە لقانە ماروف بی، وە شاگردیل تر وەت: «بان ئیمەیش بچیم تا وەگەردیەو بمیریم.»

### مە قیامەت و زنیەم

<sup>۱۷</sup> وەختی عیسا رەسبە ئەورە، زانست کە چوار روژە ئیلعازەر هیشتنەسە ناو مەقبەرە. <sup>۱۸</sup> بەیتەنیا نزیک شار ئورشەلیم بی تا ئەورە سێ کیلۆمتر ری بی. <sup>۱۹</sup> قیر فرەنگ لە جویلەکەیل هاتوینە ئەرا لای مارتا و مریەم تا ئەرا مردن براگەیان سەر سەلامەتیان بێن. <sup>۲۰</sup> جا وەختی مارتا شەنەفت کە عیسا تیدە ئەرا ئەورە چیه پیریەو، وەلێ مریەم نیشتە مال. <sup>۲۱</sup> مارتا وە عیسا وەت: «گەورەم، ئەگەر وە ئیرا بوایتای براگەم نیەمردیا. <sup>۲۲</sup> وەلێ زانم تەنانەت ئیرنگەیش هەر چی لە خودا بتوای، خودا دەپدە پێد.» <sup>۲۳</sup> عیسا وەپی وەت: «براگەد زنیەو بود.» <sup>۲۴</sup> مارتا وەپی وەت: «زانم کە لە روژ قیامەت زنیەو بود.» <sup>۲۵</sup> عیسا وەپی وەت: «قیامەت و زنیەو منم. هەر کەس وە من ئیمان باری، تەنانەت ئەگەر بمیریدیش، زنیەو بود. <sup>۲۶</sup> هەر کەسیش زنیەو ئیمانە من دیری، هویج وەخت نیەمیری؟ ئیە باوهر کە ی؟» <sup>۲۷</sup> مارتا وە عیسا وەت: «بەلێ، گەورەم، من ئیمان دیرم کە تو مەسیح وادە دریای، کور خودای، هەر ئەووە کە بائە وە ئی جەهانە بای.»

<sup>۲۸</sup> وەختی مارتا ئیە وەت، چی مریەم خویشکی چری و وە تەنیایی وەپی وەت: «ماموستا ها

ټوره له مهنټه قه يگ نزيك بياوان، چيه ټه را شاريگ وه ناو ټه فرايم، وه ټوره وه گهر د شاگرديلي مهن.

<sup>۵۵</sup> جه شن پسه خ جويله كه يل نزيك بي، قبر فره يگ وه ټهو مهنټه قه يل ده وروره چينه ټه را ټور شه ليم تا وه رجه جه شن نه ريت پاكه و بوين ټه را خوټان وه جي بارن. <sup>۵۶</sup> ټه وانه وه شون عيسا گهر ديان و ههر ټهو جوړه كه وه ناو مابه د وساوين، وه يه كتره كي وه تيان: «چه فكر كين؟ ئي ههر هويچ ټه را جه شن نيته ئي؟» <sup>۵۷</sup> وه لي سهران كاهنيل و فره يسيه يل ده ستور داوين كه ټه گهر كه سي بزاي عيسا ها كوره، بايه خه وهر بيه نه پټان تا بگر نه ئي.

### ټه تر مالي عيسا

۱۲ شه ش روژ وه رجه جه شن پسه خ، عيسا هاته ټه را ټاواي به يت عه نيا ههر ټوره كه ټيلعازهر زنه يي كرده ا، ههر ټه وه كه عيسا وه مردگيل زنيه و كرده ي. <sup>۱</sup> جا وه ټوره ټه را عيسا ميواننيگ خسته ري و نان ټيواره دان. مارتا خزمه ت كرده و ټيلعازهر يش يه كي له ټه وانه بي كه وه گهر د عيسا نيشتويه سهر سفره. <sup>۲</sup> ههر ټهو وه خته مريم يه ئي شيشه ټه تر گران قيمه ت كه له سونبول خالس بي و هه لايه نيو ليتر بي، هاورد و مائيه پايل عيسا و وه گهر د قزي وشكيه و كرد جوري كه ماله گه يش پر بي له بو ټه تره گه. <sup>۳</sup> وه لي يه هوداي ټه سخه ربوتي، يه كي له شاگرديل عيسا كه له شوني دادهي ده س دشمنه نو، وه ت: <sup>۴</sup> «ئي ټه تره كه قيمه تي سپسه د ديناره ټه را نه فروشيا، تا پويله گه ئي بيه رتيده كه مده سيل؟» <sup>۵</sup> يه هودا ټيه نه وه بونه ئي دل سوزي ټه را كه مده سيل وه ت، به لكه م وه بونه ئي ټيه كه دز بي؛ كيسه ئي

كه وه ټيرا وسانه، تا ټيمان بارن كه تو كچم كرده ي. <sup>۶</sup> وه ختي عيسا ئي قسيه يله كرد وه دهنك به رز هاور كرده: «ټيلعازهر، به وه ده يشت!» <sup>۷</sup> ټمجا مردگه گه، ههر ټه و جوړه كه ده س و پاي وه گهر د كنه گه پيچياوي و دم چه ويشي وه گهر د ده سريگ پيچياوي، هاته ده يشت. عيسا وه پټان وه ت: «وازي بكه و بيلن با بچود.»

### ده س وه يه كي ټه را كوشتن عيسا

<sup>۸</sup> جا قبر فره يگ له جويله كه يل كه وه گهر د مريم هاتوبين و كار عيسا دوين، وه پي ټيمان هاوردن. <sup>۹</sup> وه لي قيريگ له ټيان چينه ټه را لاي زانايل فرقه ئي فره يسي و ټه وه كه عيسا كرده ي، وه پټان وه تن. <sup>۱۰</sup> جا سهران كاهنيل و فره يسيه يل كرده و بوين، وه تن: «بايه چه بكيم؟ ټه را ټيه كه ئي پيا نيشانه و موجزه يل فره يگ كه ي. <sup>۱۱</sup> ټه گهر بيليم ههر ټي جوړه بچوده نوا، گشتي وه پي ټيمان تيه رن و روميه گان تيه ن، ههم مابه ده گه مان و ههم مله ته گه مان له ده سمان دهر تيه رن.» <sup>۱۲</sup> وه لي يه كي له ټه وانه، كه قيافا ناوي بي و ټهو ساله كاهن گه ورا بي، وه پټان وه ت: «ټيوه هويچ نيه زانين <sup>۱۳</sup> نيه فامين كه ټيه ټه را ددان خاستره كه يه ئي نه فدر ټه را قه وم بمري، تا ټيه كه گشت مله ته گه نابود بون.» <sup>۱۴</sup> قيافا ئي قسيه له خوټه وه نه وه ت، به لكه م وه بونه ئي ټيه كه ټهو ساله كاهن گه ورا بي، نه بوه ت كرده، كه عيسا ټه را مله ت مري، <sup>۱۵</sup> نه ټه نيا ټه را مله ت، به لكه م ټه را ي جه م كرده و يه كي كرده رول هيل خودا كه ته فرتوينان. <sup>۱۶</sup> جا، ههر وه ټهو روژه ده س وه يه كي كرده تا عيسا بكوشن.

<sup>۱۷</sup> وه ئي بونه عيسا دي ټاشكرا وه ناو جويله كه يل هات بچو نه كرده ا، به لكه م وه

نويسرياي و ټوانيش ئيجوره وه گهرديه و  
كردون.

<sup>۱۷</sup> ټو جه مائه تيشه كه وهختيگ عيسا،  
ټيلعازر وهناو مه قهره گه چرې و وهناو  
مردگيل زنيهو كرد، وه گهرديه و بين، ههر  
وه ئيجوره وه ئي هه لكه فته شايه تي ديان.  
<sup>۱۸</sup> جه مائه ته گه وه ئي بونه چينه پريه و،  
چونكه شنه فتون ئيجور نيشانه و موزهيگ  
كرديه. <sup>۱۹</sup> جا زاناي فرقه ئي فهريسي وه  
يه كتره كي وه تن: «دوينن كه هويچ كارځي له  
دهسدان نيته تي؛ بنور گشت دنيا كه فته نه سه  
شوني.»

### يونانيه گان وهشون ئيه بين عيسا بوين

<sup>۲۰</sup> وهناو كه سيلې كه ټهرا پهره سين خودا  
وهناو جه شن پسه خ هاتوپنه ټهرا ئورشه ليم،  
بريگ يوناني بين. <sup>۲۱</sup> ټهوانه هاتنه ټهرا لاي  
فيليبوس، كه له مهردم شار بهيت سيدا له  
ناوچه ئي جهليل بي، وه پې وه تن: «گهره م،  
توايم عيسا بوينيم.» <sup>۲۲</sup> فيليپوس چي وه  
ټاندرياس وهت، جا ټاندرياس و فيليپوس  
چين وه عيسا وه تن. <sup>۲۳</sup> عيسا وه پيان وهت:  
«وهخت جه لال په يا كردن كور ټنسان ره سيه.  
<sup>۲۴</sup> وه راسي، وه راسي، وه پيدان ټوئشم، ټه گهر  
دهنگ گهنم نه كه فيه ناو خاك و نه مرئ، ته نيا  
ميني؛ وه لې ټه گهر بمرئ، بهر فره ځي تهرئ.  
<sup>۲۵</sup> كه سيگ گيان خوه ئي دوس بياشتود، ټه وه  
له دهس دهئ. وه لې كه سيگ وهناو ئي دنيا  
له گيان خوه ئي قيني بائ، ټه وه ټهرا زنه بي  
ټه بهدي پارژنيد. <sup>۲۶</sup> ټه گهر كه سيگ خزمه تم  
كه ي، بايه بكه فته شونم؛ مه له ههر كوره بوم،  
خزمه تكاره گهميش ها ټه وره. ټه گهر كه سيگ  
خزمه تم بكي، باوگ ټاسماني سهر بهر زيهو كه ي.

بويل خه رجيه گيان وه دهس ټه وه بي و  
له پولېگ كه هيشتهانه لاي، دزي كرديا.  
<sup>۷</sup> عيسا وهت: «وازه ئي ژنه بارن! چونكه ئي  
ټه تره ټهرا روژ ده فتم ناويه لا. <sup>۸</sup> ټيوه هه مويشه  
كه مده سيل وه گهرد خوه دانه و ډيرين، وه لې مه  
ټهرا هه مويشه نيرين.»

<sup>۹</sup> وهختي جه مائه ت فره ځي له جويله كه يل  
زانستن عيسا ها ټه وره، هاتن تا نه ته نيا  
عيسا، به لكه م ټيلعازر ريش كه زنيهو كردوي،  
بوين. <sup>۱۰</sup> جا، سهران كاهنيل نه خسه كيشان  
تا ټيلعازر ريش بكوشن، <sup>۱۱</sup> چونكه قي فره ځي  
له جويله كه يل وه بونه ئي ټه وه چيان و وه عيسا  
ټيمان هاورديان.

### هاتن شاهانه ئي عيسا وه ئورشه ليم

<sup>۱۲</sup> ئي روژه گه ئي، جه مائه ت فره ځي كه  
هاتوپنه ټهرا جه شن پسه خ وهختي شنه فتن كه  
عيسا ټيده ټهرا ئورشه ليم، <sup>۱۳</sup> په ليل دار خورما  
گردنه دهس و چينه پريه و، هاور كرديان:  
«نجات بيه!

بماركه ټه وه كه

وه ناو خودا ونده و تي،

بماركه پادشاي ئيسرائيل!»

<sup>۱۴</sup> ټمجا عيسا خه ركورځي په يا كرد و سوارئ  
بي؛ ههر ټه و جوړه كه وهناو كتاو زه كهر ياي  
په ځيخه مهر نويسرياس:

<sup>۱۵</sup> «زاورد نه چوا! ئي دويهت كويه گه ئي

سه هيون،

بنور پادشاگه د تي،

وه سوار خه ركورځي گه و تي!»

<sup>۱۶</sup> له سهره تا وه شاگردلي ئي چستيله حالي  
نوين، وه لې وهختي عيسا جه لال په يا كرد،  
كه فته هوپيان كه ټيانه له باوهت ټه يو

## عيسا باس مردن خوهئ كهى

۲۷ «ٿڙنگه گيانم خه مباره. چه بويشم؟ ئى بويشم، ”باوگه! مه وه ئى ساته نجات بيه؟“ وهئى ههر وه بونهئى ئى كاره وه ئى ساته رهسيمه. ۲۸ باوگه، ناو خود جه لال بيه!« ئمجا دهنگى وه ئاسمانه وهات: «جه لال دامه و دوارهيش جه لال دهه. ۲۹ جا جه مائه تيگ كه له ئه وه ره وساوين و ئى دهنگه شنه فتن، وهتن: «هه وه تريقه بى. ۳۰ بريگ تر وهتن: «فريشته تيگ وه گهرديه و قسيه كرد. ۳۱ عيسا وهت: «ئى دهنگه ئه را ئيوه بى، نه ئه را مه. ۳۲ ٿڙنگه وهخت داوهرى ئى جهانسه؛ ٿڙنگه سه روک ئى جهان دهه كريد. ۳۳ وهختى مه له بان زهوى بهرزو كريم، گشت مهردم كيشمه ئه را لائى خوهه. ۳۴ عيسا ئيه وهت، تا شيوهئى مردن نيشان بيبه. ۳۵ جه مائه وهتن: «له تهورات شنه فتمنه، مه سيح واده دريائى تا ئه بهد مينيدى، ئى چوى ئويشئى كور ئنسان بايه بهرزو بكري؟ ئى كور ئنسانه كيه؟» ۳۶ جا عيسا وه پيان وهت: «نوهر ئه را قيرنگتر ها گهردانهه. تا نوهر ها گهردانهه، ري بكن نه خوائى تيره يكي ئيوه بگرته وهه. ههر كهس وه ناو تيره يكي ري كئى، نيه زانئى ئه را كوره چود. ۳۷ تا وهختى نوهر ها گهردانهه، وه نوهر ئيمان بارن تا بوينه رولهئى نوهر.» وهختى عيسا ئى قسيه يله كرد، چى و خوهئى له لئان شاردوه.

## بى ئيماني مهردم

۳۸ ههر چهن عيسا نيشانه و موزهيل فره يگ وه نوای چهويان كردوى، وهئى هيمراى ئه وانه وه پئى ئيمان ناوردن. ۳۹ تا كه لام ئه شعهيائى په ئيخه مه ره بايه دى كه وهتوى:

«ئى خوداوهند، كى پيخامه گه مان باوهر كردپه،

هيژ خوداوهند ئه را كى ئاشكرا بيه؟» ۴۰ جا ئه وانه نه تويه نستن ئيمان بارن، چوپنكه له شوننگ تر ئه شعهي وهتپه:

«ئيهو چه ويليان كور و، دلئان رهقهو كردپه،

تا نه خوائى وه چه ويليان بوين و وه دلئان بفامن و

هه لوگه رديه و شه فاياي بيهم.»

۴۱ ئه شعهي وه ئى بونه ئى چشتيله وهت چوپنكه جه لال عيسا دى و له باوهتپه و قسيه كرد.

۴۲ وه ئى هه مگه، قير فره يگ وه گه ورايل قهوم جويله كيش ئيمان هاوردنه عيسا، وهئى وه بونهئى ئيه كه له فره يسيه يل رخيان چيا، وه ئيمان خويان ئيقار نه كردن، نه خوائى له كه نيسه دهريان بكن. ۴۳ چوپنكه جه لالنگ كه له لائى مهردمه و هاتيا دفرهتر له جه لالنگ دوس داشتن كه له لائى خوداوه و هاتيا.

۴۴ ئمجا عيسا وه دهنگ بهرز وهت: «ههر كهس وه مه ئيمان بارى، نه وه مه، به لكه مه وه ئيهو كه مه كل كرد ئيمان هاوردپه. ۴۵ ههر كهس مه دوينى، ئيهو كه كلم كرد ديه. ۴۶ مه جور نوهر يگ هاتمه سه ئى جهان تا ههر كهس وه مه ئيمان بارى، وه ناو تيره يكي نه مينئى.

۴۷ ئه گهر يه كيگ قسيه يل م بشفنه و وهئى گوش لئان نه ته كئى، مه داوهر پئى نيه كهه؛ چوپنكه ناتمه تا داوهرى جهان بكهه، به لكه مه هاتمه تا جهان نجات بيهم. ۴۸ ئه وه كه رهدم بكئى و قسيه يل م قهبول نه كئى، داوهر يگ تر ئه را ئى ههس؛ ههر ئه و قسيه يلى كه وهتم، له روه ئاخر داوهر پئى كهى. ۴۹ چوپنكه مه له خوهمه و قسيه نه كردمه، به لكه مه باوگئى كه كلم كرد

دهس دشمنه نو، وه ئی بونه وهت: «گشتدان پاک نین.»

۱۲ وهشون ئه وه که عیسا پایلیان شورد، به تیه گه ئی کرده وهره وه دواره نیشته سهر سفره ئی نان ئیواره. ئمجا له لیان پرسى: «حالیدان بی چه ئه رادان کردم؟» ۱۳ ئیوه مه

وه ماموستا و گه وره ئی خوددان چرین و درسپش ئوبشین، چونیکه ئیجورمه. ۱۴ جا ئه گهر من که گه وره ئی و ماموستای ئیوه م پایلدان شوردمه، ئیوه شپس بائیه پایل یه کتره کی بشورین. ۱۵ مه وه گهر د ئی کاره، نمونه ئیگ دامه سه پیدان تا ئیوه شپس ههر ئیجوره بکین که مه وه گهر ددانه و کردمه. ۱۶ وه راسی، وه راسی، وه پیدان ئویشم، نه خزمه تکار له ئه رواو خوه ئی گه وراتره، نه ئه وه که کل کریاس له ئه وه که کلی کردیه گه وراتره. ۱۷ ئیسه که ئیانه زانین، خوه ش وه حالدان ئه گهر بارینیانه جا. ۱۸ ئیه که ئویشم له باوه ت گشتدان نیه. من ئه وانه که هه لوژاردمه، ناسمیان. وه ئی ئی قسبه ئی کتاو موقه ده سه بائه وه دی بائ که ئوبشی "ئه وه که نان مه خوارد، وه گهر دمه و دشمنه نی کردیه." ۱۹ ئیرنگه ئیه وه رجه هه لکه فتنی وه پیدان ئویشم تا وه ختی که هه لکه بی، ئیمان بارین که من هه م. ۲۰ وه راسی، وه راسی، وه پیدان ئویشم، ههر که س ئه وه که مه کلی که م قه بول بکین، مه قه بول کردیه، ههر که شپس مه قه بول بکین، ئه یو که مه کل کرد قه بول کردیه.

۲۱ عیسا وهشون ئیه که ئی چشتیله وهت، وه روح خوه ئی په شیو بی و شایه تی دا و فه رمایش کرد: «وه راسی، وه راسی، وه پیدان ئویشم، یه کی له لیدان مه ده ئیده دهس دشمنه نو.» ۲۲ شاگردیل نورینه یه کتره کی و ئه لاجویان هاتیاد که ئیه له باوه ت کی ئوبشی. ۲۳ یه کی

خوه ئی حوکمه پیم کرد که چه بوبیشم و له چه قسبه بکه م. ۲۰ منیش زانم که حوکمه گه ئی زنه بی ئه به دیه. جا ههر چی که مه ئویشم ههر ئه و چشته سه که باوگ وه پیم وه تیه.

### شوردن پای شاگردیل

۱۳ وه رجه جه شن پسه خ، عیسا زانستیا وه ختی ره سیه که له ئی جهانه بجوده ئه را لای باوگ ئاسمانی، جا شاگردیل خوه ئی که وه ناو ئی جهانه دوسیان داشت، وه ته مامی مابه تیان کرد.

۲ وه خت نان ئیواره بی. ئبلیس وه رجه وه ناویه دل یه هودای ئه سخه ریوتی، کور شه معون، که عیسا بیده دهس دشمنه نو. ۳ عیسا که زانستیا باوگ گشت چشتیگ سپاردیه سه ده سی و له لای خودا هاتیبه و چوده و ئه را لای خودا، ۴ له سهر نان ئیواره هه لئساد و به تیه گه ئی له وه ری درهاورد و حوله ئیگ هه لگرد، به ساده ناوقه ئیه و. ۵ ئمجا ئاو کرده ناو له گه نیگ و شرو کرده شوردن پایل شاگردیل و وه حوله ئیگ که به ساویه ناوقه ئیه و پایلیان وشکه و کرد. ۶ عیسا وه ختی ره سیه شه معون پتروس، پتروس وه ته پی: «گه وره م، تو توائ پایل مه بشوری؟» ۷ عیسا وه جواوی وهت: «کاری که که م، تو ئیسه نیه فامیدی وه لی دویا جار حالید بود.» ۸ پتروس وه پی وهت: «هه را ئیه ر پایلم نیه شورید!» عیسا جواو دا: «ئه گهر نه شورمه د وه گهر دمه و به شیگ نیری.» ۹ جا شه معون پتروس وهت: «گه وره م، نه ته نیا پایلم، به لکه م ده سیل و سه رمیش بشور!» ۱۰ عیسا جواو دا: «ئه وه که سهر ملی شوردیه، سهر تا پای پاکه و هه وه جی وه شوردن نیری، بیجگه پایلی. ئیوه پاکین، وه لی نه گشتدان.» ۱۱ چونیکه زانستیا کی ده ئیده ئی

مه مابه تدان کردم، ئیوهیش بایه یه کتره کی مابهت بکین. <sup>۳۵</sup> وه ئیجوره گشت مهردم زانن که شاگرد منین، ئه گهر وه یه کتره کی مابهت بکین.»

### پیشگوی حاشای پتروس

<sup>۳۶</sup> شه معون پتروس وهت: «گه ورهم، ئهرا کوره چید؟» عیسا جواو دا: «تو ئیرنگه نیه تویه نی ئهرا ئه وشونینگ که چم وه شونمه و بای؛ وه ئی دویاجار وه شونمه و تی.» <sup>۳۷</sup> پتروس وهت: «گه ورهم، ئهرا ئیرنگه نیه تویه نم وه شونده و بام؟ مه گیانم ئهرا تو دهم.» <sup>۳۸</sup> عیسا وهت: «گیاند ئهرا مه دهی؟ وه راسی، وه راسی، وه پید ئویشم، وه رجه ئیه که له شیر بقویلی، سی جار مه حاشا که ی.»

### من ری و راسی و زنه ییم

**۱۴** «دلدان په شیو نود. وه خودا ئیمان بیاشتون؛ وه منیش ئیمان بیاشتون. <sup>۲</sup> وهناو مال باوگ ئاسمانیم و تاخ فرهس. ئه گهر ئیجوره نوید مهر وه پیدان وه تیام، چم تا شونینگ ئهرا دان گورجه و کهم؟ <sup>۳</sup> ئمجا که چیم و شونینگ ئهرا دان گورجه و کردم، وه دواره تیه مه و بهمه دانه لای خوهم، تا ئه و شونه که مه هه م ئیوهیش بوین. <sup>۴</sup> ئه و شونه که مه چم ری هگه ئی زانین.» <sup>۵</sup> توما وه پی وهت: «گه ورهم، ئیمه نیه زانیم ئهرا کوره چید، جا چو تویه نیم ری هگه ئی بزانی؟» <sup>۶</sup> عیسا وه پی وهت: «من ری و راسی و ژیانم؛ هوپچکه س بیجکه له ری منه و نیه تیده لای باوگ ئاسمانی. <sup>۷</sup> ئه گهر مه بناسایین، باوگمیش ناسایین؛ وه شون ئیه، ئه یو ناسین و دینه سی.» <sup>۸</sup> فیلیپوس وه پی وهت: «گه ورهم، باوگ وه ئیمه نیشان بیه، که هه ر ئیه به سمانه.» <sup>۹</sup> عیسا وه پی

له شاگردیلی که عیسا دوسی داشت، له سه ر سفره گه له لای عیسا پاله و داوید. <sup>۲۴</sup> جا شه معون پتروس وه ئیشاره له لی تواس تا له عیسا بیرسی له باوهت کامپانه و قسه که ی. <sup>۲۵</sup> جا ئه و شاگرده توزینگ چیه دویاتر و سه ری پاله و دا سینه ئی عیسا و له لی پرسى: «گه ورهم، ئه وه کیه؟» <sup>۲۶</sup> عیسا جواو دا: «هه ر ئه وه سه که ئی تیکه ئی نانه وه شون ئیه که ژهنمی ناو جام، ده می پی.» ئمجا تیکه نانه گه ژهنیه ناو جام و داده ئی یه هودا کور شه معون ئه سخه ریوتی. <sup>۲۷</sup> جا یه هودا وه ختی تیکه نانه گه گرد، شه بیتان چیه ناو په و. عیسا وه پی وهت: «ئه و کاره که توای بکی، زویر بکه.» <sup>۲۸</sup> وه لی هوپچکام له که سیلیگ که نیشتویه سه ر سفره گه، مه به ست عیسا حالی نوین. <sup>۲۹</sup> بریگ خیال کردیان چوینکه کیسه ئی بویل خه رجه گه ها لای یه هودا، عیسا وه پی ئویشی هه ر چی ئه رای جه شن واجوه بسی ئی یا ئیه که چشتی بیده که مده سیل. <sup>۳۰</sup> جا به هودایش وه شون ئیه که تیکه نانه گه گرد، زویری چیه دهیشت. شه و بی.

### حوکم تازه

<sup>۳۱</sup> وه ختی یه هودا چیه دهیشت، عیسا وهت: «ئیه کور ئنسان جه لال په ئا کرد و خودایش وهناو ئه یو جه لال په ئا کرد. <sup>۳۲</sup> ئه گهر خودا وهناو ئه یو جه لال په ئا کرد، جا خودایش ئه یو وهناو خوه ئی جه لالی ده ئی و ئه یو زویری جه لالی ده ئی. <sup>۳۳</sup> روله یل ورد، تا که میگتر وه گه رددانه و مینم. وه شونمه و گه ردین و هه ر ئه و جوره که وه جویله که یل وه تم، ئیرنگهیش وه ئیوه ئویشم نیه تویه نین بایه ئهرا ئه و شونه که مه چم. <sup>۳۴</sup> حوکم تازه یگ دهمه پیدان، که یه کتره کی مابهت بکین. هه ر ئه و جوره که



۲۱ «ئەوہ که حوکمەگان مە دێری و پارێزێندان، ئەوہ که سێگە که مە دوس دێری؛ ئەویشە که مە دوس دێری، باوگمیش دوسی دێری و منیش دوسی دێرم و خوەم وەپێ نیشان دەم.»

۲۲ یەهوذا، نە یەهوذا ئێسخریوتی، وە عیسا وەت: «گەرەم، چوینە که خوەد وە ئیمە نیشان دەی، وەلی وە ئی جەهانە نیشان نیت؟» ۲۳ عیسا جواو دا: «ئەگەر که سێگ دوس مە بیاشتود، کەلامم پارێزێد و باوگم دوسی دێری و ئیمە تێیمە لای و لەلای نیشتهجێ بویم. ۲۴ ئەوہ که دوس مە نیری، کەلاممیش نەپارێزێد؛ ئی کەلامیشە که شەفین لە مە نیه، بەلکەم لە باوگیگە که کلم کرد.

۲۵ «ئی چشتیلە زەمانیگ وەپێدان وەتمە که هیمرائ هامة گەرددانەو. ۲۶ وەلی ئەو پشٹیوانە، بانی روح القودوس، که باوگ وە ناو منەو کلی کهی، گشت چشتیگ یایدان دی و هەر چی که وەپێدان وەتمە، وە هویردان تیرێ. ۲۷ ناشتی و سلامەتی ئەرادان هیلەمە جی؛ ناشتی و سلامەتی خوەم دەمە پێدان. ئەوہ که مە دەمە پێدان، جور ئەوہ نیه که جەهان دەپدە پێدان. دلدان پەشیو نود و رخدان نەچود. ۲۸ شەفتین که وەپێدان وەتم، "مە چم، وەلی وە دوارە تیه مەو ئەرا لادان." ئەگەر دوس مە بیاشتیاين، خوەشالەو بویاین که چمە ئەرا لای باوگ، چوینکە باوگ لە مە گەوراترە. ۲۹ ئێرنکە وەرچە هەلکەفتی وەپێدان وەتمە، تا وەختی هەلکەفتی ئیمان بارین. ۳۰ وەخت فرەتگ نەمنیه که وەگەرددانەو قسیه بکەم، چوینکە سەروک ئی جەهانە دێری تێ. ئەوہ هویج قوراتیگ نیه تویهتی ئەرام بێد؛ ۳۱ وەلی

وەت: «فیلیپوس، قیر فرەتگە هامة گەرددانەو هیمرائ مە نەناسیدە؟ کەسێگ که مە دیه، باوگ دیه؛ چوی تویهتی بوبیشی "باوگ وەپیمان نیشان بیه"؟ ۱۰ باوهر نیه کی که مە هامة ناو باوگ و باوگیش ها ناو مە؟ قسیه یلی که مە وەپێدان ئوبیشم لە خوەمەو نیویشم، بەلکەم باوگی که وەناو من نیشتهجیه، کاریل خوەی کی. ۱۱ باوهر وەپیم بکین که مە هامة ناو باوگ و باوگیش ها ناو مە؛ ئەگەر نە وەبونهی ئەو کاریلە باوهر بکین.

۱۲ «وہ راسی، وە راسی، وەپێدان ئوبیشم، هەر کەس وە مە ئیمان باری، ئەو کاریلە که مە کەم، کی، لە ئەوانە گەوراتیش کی، چوینکە مە چمە ئەرا لای باوگ. ۱۳ هەر چی وە ناو منەو داوا بکین، ئەنجامی دەم، تا باوگ وەناو کور جەلال پەیا بکێ. ۱۴ ئەگەر چشتی وە ناو منەو لە ئیم داوا بکین، ئەنجامی دەم.

### وادهی روح القدس

۱۵ «ئەگەر دوسم بیاشتوین، حوکمەگانم پارێزێن. ۱۶ منیش لە باوگ ئاسمانی داوا کەم و ئەو پشٹیوانیگ تر دەپدە پێدان که تا ئەبەد وەگەرددان بمینی، ۱۷ یانی روح راسی که دنیا نیه تویهتی قەبوولی بکێ، چوینکە نە دوینیدی و نە ناسیدی؛ وەلی ئیوہ ناسی، چوینکە لە لای ئیوہ نیشتهجیه و وەناو ئیوہ مینی.

۱۸ «ئیوہ یەتیم نایلم؛ تیه مەو ئەرا لادان. ۱۹ کەمیک تر جەهان دیتەر مە نیوینی، وەلی ئیوہ دوینینەم. چوینکە مە زیم، ئیوہیش زەنی کین. ۲۰ وە ئەو رۆژ، زانین که مە هامة ناو باوگم و ئیوہیش هاینە ناو من و مە هامة ناو ئیوہ.

وه پيدان وه تمه تا شادی مه وه نادان بود و شادی ئيوه کامله بود.

۱۲ «حوکم مه ئيه سه که يه کتره کی مابهت بکين، هه ره و جوره که مه مابهتدان کردم. ۱۳ مابهتنگ گه و راتر له ئيه نيه که که سینگ گيان خوهی ئه را ره فیه یه فدا بکی. ۱۴ ئيوه ره فیه یه یل منین، نه گهر ئه وه که وه پیدان حوکم کهم، وه جی بارین. ۱۵ دی وه پیدان نیویشم خزمه تکار، چوینکه خزمه تکار له کاریل ئه رواوه گه ی خه وهر نیری. به لکه م ئيوه وه ره فیه یه یل خوه م خوه نیمه، چوینکه له هه ره چی له باوگم شنه فتمه، ئاگاداردان کردم. ۱۶ ئيوه مه هه لئه وژاردین، به لکه م مه ئيوه هه لئوژاردم و دهس نیشانندان کردم تا بچین و بهر بارین و بهر گاندان بمینی، تا هه ره چی له باوگ وه ناو منه و داوا بکین، بییده پیدان. ۱۷ حوکم من وه ئيوه ئيه سه که يه کتره کی مابهت بکين.

### قین جهان

۱۸ «نه گهر جهان قینیه لیدان تی، ئيه بزنان وه رجه ئيه که له ئيوه قینی بای، قینی له من هاتباد. ۱۹ نه گهر ئيوه هن جهان بویاتایین، جهان ئيوه جور ئه وانه که هن خوین، دوسدان داشت. وه لی ئيوه هن جهان نین، به لکه م من ئيوه له جهان هه لئوژاردمه، وه ئی بونه جهان قینی له لیدان تی. ۲۰ که لامی که وه پیدان وه تم بارینه هویردان: "خزمه تکار له ئه رواو خوهی گه و راتر نیه." نه گهر مه عه زاو دانه، ئيوه یه یه عه زاو دهن؛ نه گهر که لام مه پاریزانن، که لام ئيوه یه یه پاریزانن. ۲۱ وه لی گشت ئیانه وه بونه ی ناو منه وه گه رددان کهن، چوینکه ئه یو که مه کل کرد نیه ناسن. ۲۲ نه گهر ناتیا م و نه را پان قسیه نه کردیا م، گونا یگ نیاشتن؛ وه لی ئیرنگه دیر ده سپیچکیگ ئه را گونا یلایان نیرن. ۲۳ هه ره

ئه را ئيه که جهان بزانی دوس باوگ دیرم، هه ره ئه وه که م که باوگ ده ستور داسه پیم. هه لسن، بان وه ئیرا بچیمن.

### مه مه یو راسه کانیم

۱۵ «مه مه یو راسه کانیم و باوگ ئاسمانیمیش باخه وانه. ۲ هه ره په لینگ له منا که بهر ناری، ئه یو بریدی و هه ره په لینگیش که بهر باری، ئه یو هه ره سی کی تا فره تر بهر بی. ۳ ئيوه ئیرنگه وه بونه ی که لام یگ که وه پیدان وه تمه، پاکین. ۴ وه ناو مه نیشته جی بون و منیش وه ناو ئيوه نیشته جی بوم. نه و جوره که په ل نیه تویه نی له خو ئه و بهر باری نه گهر وه ناو مه یو نیشته جی نود، ئيوه یه یه نی تویه نین بهر بارین نه گهر وه ناو مه نیشته جی نوین.

۵ «مه مه یوم و ئيوه په له گانی. نه وه که وه ناو من نیشته جی بود و مه وه ناو نه وه، بهر فره یگ ده یدیه ده سه و؛ چوینکه جیا له مه، هو یچه ده سدان نیه تید. ۶ نه گهر که سینگ وه ناو مه نیشته جی نود، جور په لینگ فره ی دهن و وشکه و بود. په لیل وشک گردیانه و کهن و فره یان دهنه ناو ئاگر و سرنه یان. ۷ نه گهر وه ناو مه نیشته جی بوین و که لام وه ناو ئيوه نیشته جی بود، هه ره چی تواین، داوا بکین که در ییده پیدان. ۸ جه لال باوگم ها ناو ئيه که ئيوه بهر فره یگ بارین؛ وه ئیجوره بوینه شاگردیل مه.

۹ «هه ره نه و جوره که باوگ دوس مه داشتیه، منیش ئيوه دوسدان داشتیه؛ وه ناو مابهت من نیشته جی بون. ۱۰ نه گهر حوکمه گان مه بپاریزینن، له ناو مابهت من نیشته جی بوین؛ هه ره نه و جوره که من حوکمه گان باوگم پاریزانمه و له ناو مابهت نیشته جیم. ۱۱ ئی قسیه یله

دنيا كهيد كه له باوټ گونا و صالح بوين و داوهری، تاوانباره. <sup>۹</sup> له باوټ گونا، چوپنكه وه من ئيمان نيتهيرن. <sup>۱۰</sup> له باوټ صالح بوين، چوپنكه چمه ټهرا لای باوگ و دی مه نيونين. <sup>۱۱</sup> له باوټ داوهری، چوپنكه سهروك ئی جهانۀ ماکوم کړياس.

<sup>۱۲</sup> «مه هيټمراي چشتيل فرهنگ دیرم تا وهپيدان بويشم، وهلی ټرنګه بهرګه ټي شنهفتنيان نيرين. <sup>۱۳</sup> وهختی كه روح راسی تيد، وه تهمام راسی رينمايدان كي؛ چوپنكه وه خوټو هويچ نيويشي، بهلكم ههر چی بشنهفتی ټويشي وه ټو چشتيله كه باټه روی بييد وه پيدان جار دهد. <sup>۱۴</sup> ټيو جهلالم دی، چوپنكه ټو چشته كه هن منه گريد و وهپيدان جار دهی. <sup>۱۵</sup> ههر چی هن باوګه، هن منه. جا وه ئی بونه وټم ټو چشته كه هن منه گريد و وهپيدان جار دهی.

### عیسا دل شاگرده گاني دهیدهو

<sup>۱۶</sup> «وهشون ماوهی كه ميگ، دی مه نيونين، وه دواره وهشون ماوهی كه ميگ، مه دوينين.» <sup>۱۷</sup> ټمجا بريگ له شاگردیلې وه يه كتره كي وټن: «ټيه چهس كه وهپيمان ټويشي، وهشون ماوهی كه ميگ، مه نيونين، جا وه دواره وهشون ماوهی كه ميگ، مه دوينين؟ يا ټيه كه ټويشيد چوپنكه چمه ټهرا لای باوگ؟» <sup>۱۸</sup> جا وه يه كتره كي وټيان: «مه بهستی له ئی ماوهی كه ميگ، كه ټويشي چهس؟ نيز زانيم باس چه كه هی؟» <sup>۱۹</sup> عيسا زانستيا كه توان له لی پيرسن؛ جا وهپيان وټ: وهبونهی ټيه له يه كتره كي پرسين، كه مه بهستم چهس وټم، «وهشون ماوهی كه ميگ، مه نيونين، جا وه دواره وهشون ماوهی كه ميگ، مه دوينين؟» <sup>۲۰</sup> وه راسی، وه راسی، وهپيدان

كهس قيني له ليم باي، له باوگميش قيني تي. <sup>۲۴</sup> ټه گهر وهناوټان ټو كاريله نه كړديام كه كهسيگ بيچكه مه نه كړديه، گوناټگ نياشتن؛ وهلی ټرنګه، ههر چه ټو كاريله دينه، هم له من و هم له باوگم قينيان تي. <sup>۲۵</sup> وهلی كه لامېگ كه وهناو ته وراټه گه يان نويسرياس، باټه وه دی باي: «بی سهوهو قينيان له ليم هات.

<sup>۲۶</sup> «وهلی وهختی ټو پشتيوانېگ كه له لای باوگ ټه رادان کلی كه م، بايد، ياي روح راسی كه له لای باوگوه تيد، ټيو خوهی له باوټ من شاټه تي دهی، <sup>۲۷</sup> ټيوهپش خوهدان شاټه تي دين، چوپنكه له سهرتاوه وه گهردمه و بينه.

**۱۶** «ئى همگه چشتيله وهپيدان وټم تا له ئيمانندان نه كهفين. <sup>۲</sup> له كه نيسه گان دهردان كه ن و ته نانهت زهمانېگ رهسې كه ههر كهس بكوشيدهدان، خيال كي كه وه خدا خزمهت كي. <sup>۳</sup> ئى كاريله كه ن، چوپنكه نه باوگ ئاسمانی ناسينه و نه مه. <sup>۴</sup> وهلی ټيانه وهپيدان وټمه تا ټهوسا كه وهخت هه لكهفتنيان رهسې، بارينه هويردان كه مه ئاگاداردان كړدم. مه له سهرتاوه ئی چشتيله وهپيدان نه وټم، چوپنكه خوهم وه گهرددانه و بيم.

### کار روح القودوس

<sup>۵</sup> «وهلی ټرنګه چمه ټهرا لای ټيو كه كلم كړد و هويچكامدانش له ليم نيه پرسين، ټهرا كوره چيد؟» <sup>۶</sup> وهلی چوپنكه ئی چشتيله وهپيدان وټمه، دلدان پر بيهسه خهم و خوسه. <sup>۷</sup> وی حاله و راسيه پيدان ټويشم كه چيټنم وه نه فدانه. چوپنكه ټه گهر نه چم، ټو پشتيوانه نيتهيده ټهرا لادان؛ وهلی ټه گهر بچم کلی كه مه ټهرا لادان. <sup>۸</sup> وهختی ټيو بايد، جهان

هر ئيرنگه رهسيه که تهرتونيواوه بوين و هر کامدانيش چوده ئهرا مال خوهي و مه تهنيا هيلين؛ وهلي من تهنيا نيم، چوينکه باوگ ها گهرده مه.<sup>۳۳</sup> ئيانه وهپيدان وهمهتا وهناو مه ناشتي و سلامتي بياشتوين. وهناو جهان تويش بهرد تيين؛ وهلي دلدان قورس بو، مه وه مل ئي جهان زالو بيمه.»

### دوعاي عيسا

**۱۷** وهختي عيسا ئي قسيهيله کرد نوريه ئاسمان و وهت: «باوگه، وهختي رهسيه. کورهگه ده لال بيه تا کورهگه ديش جه لال د بئيد.<sup>۲</sup> چوينکه تو دهسلات گشت ئسانيل سپارديسه دهسي تا وه گشت که سيلی که تو وهپي بهخشايد زنه بي ته بهدي يئي.<sup>۳</sup> زنه بي ته بهدي ئيهسه، ئهوانه توي که تهنيا خوداي راسه کانيد و عيسا مهسيح که کلي کرديده، بناسن.<sup>۴</sup> کارتيگ که وهپيم سپاردي تا وه جي بارم، وه که مال رسانم و ئيجوره مه تو وهيان زهوي جه لال د دام،<sup>۵</sup> ئيرنگه ديش باوگه، مه له لاي خوده جه لال بيه، هر ئه وه جه لالي که وه رجه وه دي هاتن جهان له لاي تو داشتم.<sup>۶</sup> «من ناو تو ئهرا مهردميگ که وه ئي جهان وهپيم بهخشیده، ئاشکرا کردم. ئهوانه هن تو بين و تو وهپيم بهخشايد، ئهوانيش که لامد پاريزانه.<sup>۷</sup> ئيرنگه زانن که هر چي وهپيم بهخشايد، وه لاي تنه.<sup>۸</sup> چوينکه که لامتيگ که وه مه سپاردي، وهپتان سپاردم، ئهوانيش قهبول کردنه و وه راسي زانستنه که له لاي تنه وه هاتم و ئيمان هاوردنه که تو کلم کردی.<sup>۹</sup> مه ئهرا ئهوانه دوعا کهم؛ ئهرا ئي جهان دوعا نيه کهم، بهلکهم ئهرا ئهوانه دوعا کهم که تو بهخشايدسه پيم، چوينکه هن تن.<sup>۱۰</sup> هر چي که هن من، هن تنه، هر چيگيش

ئويشم، ئيوه گيره و شين کين، وهلي جهان شادمانه و بود؛ ئيوه خه مباره و بوين، وهلي خه مه گه دان بوده شادي.<sup>۲۱</sup> زن وهخت زايين ژان گريدهي، چوينکه وهختي رهسيه؛ وهلي وهختي مناله گهي هاته دنيا، له خوهشي ئيه که ئايه مي وهناو ئي جهان هاتيهسه دنيا دي ژانه گهي وه هوير نيه تيرهي.<sup>۲۲</sup> هر ئيجوره ئيوه ديش ئيرنگه خه مبارين؛ وهلي وه دواره دوينمه دان و دلشاده و بوين، هوچکه ديش خوه شيه گه دان له ليدان نيه سيند.<sup>۲۳</sup> وه ئه و روزه، هوچ له ليم نيه توانين. وه راسي، وه راسي، وهپيدان ئويشم، هر چي که وه ناو منه و له باوگ داوا بکين دهيده پيدان.<sup>۲۴</sup> تا ئيرنگه وه ناو منه داواي هوچ نه کردينه؛ داوا بکهن تا وه دهس بارين و خوه شيه گه دان کامل بود.

<sup>۲۵</sup> «ئي قسيهيله وه مهسله ته و وهپيدان وهتم؛ وهختيگ تي که دي وه مهسله ته وه گه رددان قسيه نيه کهم، بهلکهم ئاشکرا باس باوگ ئه رادان کهم.<sup>۲۶</sup> وه ئه و روزه، ئيوه وه ناو منه داوا کين. وهپيدان نيويشم که مه ئهرا ئيوه له باوگ داوا کهم،<sup>۲۷</sup> چوينکه باوگ خوهي دوسدان ديري، ئهرا ئيه که ئيوه دوسم داشتينه و باوهي کردينه که له لاي خوداوه هاتمه.<sup>۲۸</sup> مه له لاي باوگ هاتم و هاتمهسه ناو ئي جهان؛ ئيرنگه ديش ئي جهان هيلمه جي و چمه ئهرا لاي باوگ.»

<sup>۲۹</sup> ئمجا شاگرديلي وهتن: «ئوهسه ئيرنگه ئاشکرا قسيه که يد، نه وه مهسله ته و.<sup>۳۰</sup> ئيرنگه زانيم که تو له گشت چشتيگ ئاگاداري و هه وه جيد نيه کهس پرسيراي له ليد بکي. له ئي باوه تهسه که ئيمان ديري له لاي خوداوه هاتيده.»<sup>۳۱</sup> عيسا وهپتان وهت: «ئيرنگه ئيمان ديري؟<sup>۳۲</sup> بنورن وهختي ديري رهسي، وه راسي

جهان بزانی تو مه کل کردی و ئهوانیش ههر ئهوجوره دوس داشتی که مه دوس داشتی. <sup>۲۴</sup> باوگه، توام ئهوانه که دایدهسه پیم له ههر کوره بوم وه گهردمه و بون، تا جه لال مه بوین، ههر ئه و جه لالینگ که دایدهسه پیم؛ چوینکه وهرجه دامه زرانن جهان دوسم داشتی.

<sup>۲۵</sup> «ئێ باوگ داداپهروه، ههر چهن جهان تو نیه ناسی، وه لێ مه ناسمه، ئیانیش زانن تو مه کل کردیده. <sup>۲۶</sup> مه ناو تو وه پئان ناسنم و وه پئان ناسنم، تا مابه تی که وه مه داشتیده، وه ناو ئهوانه بود و منیش وه ناو ئهوانه بوم.»

### دهسگیر کردن عیسا

**۱۸** عیسا وه شون ئی قسیه یله، وه گهرد شاگرده گانی چیه ئهرا ئه و دهس گلال قدرون. وه ئه وهره باخیگ بی و عیسا و شاگرده گانی چینه ناوی. <sup>۲</sup> بهودا که داده ئ گیر، ئه و شونه زانستیا، چوینکه عیسا و شاگرده گانی فره وهختیل وه ئه وهره گرده بوین. <sup>۳</sup> جا بهودا دهسه یگ له سه ربازیل و پرێگ له نگابنیل مابه د که له لای سهران کاهنیل و زانایل فرقه ئی فره یسی بین وه گهرد خویه و برد و چیه ئهرا ئه وهره. ئهوانه وه گهرد چراخیل و مه شخه لیل و چه کیل رهسینه ئه وهره. <sup>۴</sup> جا عیسا ههرچه ن زانستیا چه وه سه ری تی، چیه نوا وه پئان وهت: «مینێ کی کهین؟» <sup>۵</sup> جواو دان: «عیسای ناسری.» عیسا وهت پئان: «مه ئه وهره.» یه هودا ییش که داویده ئ گیر وه گهرد پئانه و ساوی. <sup>۶</sup> وهختی عیسا وهت پئان، «من ئه وهره،» ئهوانه چینه دویاوه دانه زه ویا. <sup>۷</sup> جا عیسا وه دواره له لیان پرسی: «مینێ کی کهین؟» وهتن: «عیسای ناسری.» <sup>۸</sup> عیسا جواو دا: «وه پئان وهتم من ئه وهره. جا ئه گهر هاینه شون منه و، بیلین تا ئیانه بجن.» <sup>۹</sup> ئیه

هن تنه، هن منه و مه وه ناو ئهوانه جه لال په یا کردمه. <sup>۱۱</sup> مه دی وه ناو جهان نیه مینم، وه لێ ئهوانه هانه ناو جهان، منیش تیه مه ئهرا لای تو؛ ئێ باوگ موقه دهس، ئهوانه وه ناو خوه د که وه مه به خشایده، بپارینن تا یه کی بون ههر ئهوجوره که ئیمه یه کیگیم. <sup>۱۲</sup> تا وهختیگ که وه گهرد پئانه و بیم، ئهوانه وه ئه و ناوده که تو به خشایده پیم، پاریزانمیان و پاسه وانیان کردم. که سینگیان نابود نوینه بیجگه کور نابودی، تا قسیه ئی کتاو موقه دهس بایه دی. <sup>۱۳</sup> وه لێ ئیرنگه تیه مه ئهرا لای تو، ئی قسیه یلیشه وهختی دیرم کهم که هیمرا ئ هامة ناو جهان، تا شادی مه وه ته مامی وه ناو دلپانه و بود. <sup>۱۴</sup> مه که لام تو دامه سه پئان، وه لێ جهان قینیه لیان هاتیه، چوینکه هن ئی جهانه نین، ههر ئهوجوره که مه هن ئی جهانه نیم. <sup>۱۵</sup> داوا نیه کهم له جهان بویدیان به لکه م توام له ئه و شه پئاشوه بپاریزنیدیان. <sup>۱۶</sup> ئهوانه هن ئی جهانه نین، ههر ئهوجوره که منیش هن ئی جهانه نیم. <sup>۱۷</sup> وه ناو راسی ته قدیسان بکه؛ که لام تو راسیه. <sup>۱۸</sup> ههر ئهوجوره که تو مه کل کردی ئهرا جهان، منیش ئهوانه کل کردمه سه جهان. <sup>۱۹</sup> وه بونه ئی ئهوانه خوه م ته قدیس کهم، تا ئهوانیش وه ناو راسی ته قدیس بون.

<sup>۲۰</sup> «تهنیا ئهرا ئیانه داوا نیه کهم، به لکه م ههر ئیجوره ئهرا ئهوانه که وه بونه ئی که لامیانه و ئیمان وه پیم تهرن، <sup>۲۱</sup> تا ئهوانه گشتیان یه کی بون، ئێ باوگه، ههر ئهوجوره که تو هاید ه ناو مه منیش هامة ناو تو. با ئهوانیش وه ناو ئیمه بون، تا جهان ئیمان بارئ تو مه کل کردیده. <sup>۲۲</sup> جه لالینگ که دایده سه پیم، دامه سه پئان تا بونه یه کی، ههر ئهوجوره که ئیمه یه کیگیم؛ <sup>۲۳</sup> من هامة ناو ئهوانه و تو هاید ه ناو من. تا که وه ته مامی بونه یه کی تا





### وه سه لیب کیشاین عیسا

۱۹ ئمجا پیلاتوس فرماندار رومی، عیسا گرد و دهستور دا تا قه مچی بځن. ۲ سه ربازلش تاجی له درگ چین و نانه سهری و به تیه یگ ئه رخه وانی کردنه وه ری، ۳ ئه وانه هاتیانه ئه را لای و وه تیان: «سلام، ئی پادشای جوبله که یل!» جا وه چه پالنه دیانه لی. ۴ ئمجا پیلاتوس وه دواره هاته دهیشت، وه جوبله که یل وه ت: «بنورن، دیرم تیه ری دهیشت ئه را لادان تا بزاین هویچ تاوانیگ وه ناوی نیوینم.» ۵ جا عیسا وه تاجی درگین و به تیه یگ ئه رخه وانی هاته دهیشت. پیلاتوس وه پیان وه ت: «بنورن، ئه و پیا» ۶ وه ختی سهران کاهنیل و نگابنیل مابه دینه ی، دانی هوار، وه ت: «بکوئی بان سه لیب! بکوئی بان سه لیب!» پیلاتوس وه پیان وه ت: «ئیوه خوه دان بوه ی و بکوئی بان سه لیب، چوینکه مه تاوانیگ وه ناوی نیوینم.» ۷ جوبله که یل وه جواوی وه ت: «ئیمه شه ریعه تیگ دیریم، وه پئ ئه و شه ریعه ته ئه وه بائه بمری، چوینکه خوه ی کردپه سه کور خودا.»

۸ وه ختی پیلاتوس ئی قسیه شنه فت، فره تر رخنی چی، ۹ وه دواره چی وه ئه را ناو کاخه گه ی و له عیسا پرسى: «له مه رد کوره ید؟» وه لی عیسا جواوی نیا پی. ۱۰ جا پیلاتوس وه پئ وه ت: «وه گه ردمه و قسیه نیه کی؟ نیه زانی دهسلات دیرم رزگار بکه م و دهسلاتیش دیرم بکوتمه ده بان سه لیب؟» ۱۱ عیسا جواو دا: «هویچ دهسلاتی وه سهر منه و نیاشتی، ئه گه ر له بانه و نیریاویده پئد؛ وه ئی بونه، ئه وه که مه داسه دهس تنه و، گونای گه وراتره.» ۱۲ وه شون

تنه و. ۳۱ پیلاتوس وه پیان وه ت: «خوه دان بوه ی و وه پئ شه ریعه ت خوه دان حوکمی بځن.» جوبله که یل وه پئ وه ت: «ئیمه ئجازه نیریم که سیگ ماکوم وه مه رگ بکیم.» ۳۲ وه ئیجوره قسیه ی عیسا هاته دی که شیوه ی مردنی چوی بائه بود.

۳۳ جا پیلاتوس هاته و ئه را کاخه گه ی و عیسا چری، وه پئ وه ت: «ئ تو پادشا جوبله که یلی؟» ۳۴ عیسا جواو دا: «ئی وه خوه ده و ئویشی، یا که سیلی تر له باوه ت منه و وه پئد وه تنه؟» ۳۵ پیلاتوس جواو دا: «مه ر مه جوبله که م؟ مله ته گه د و گه ورا یل کاهنیل، تو دانه سه دهس مه؛ چه کردیده؟» ۳۶ عیسا جواو دا: «پادشای مه وه ئی جهانه نیه. ئه گه ر پادشای مه وه ئی جهانه بویا، خزمه تکار یلم شه ر کردیان تا گیروده ی دهس جوبله که یل نه وم. وه لی پادشای مه وه ئی جهانه نیه.» ۳۷ ئمجا پیلاتوس له لی پرسى: «ئ خاسه جا تو پادشای؟» عیسا جواو دا: «تو ئویشی مه پادشام. ئه را ئیه هاته مه سه دنیا و ئه را ئیه پا نامه سه ئی جهانه، تا ئه را راسی شایه تی بیم. جا هه ر که س وه راسی تالوق بیاشتود گوش گریه دهنگم.» ۳۸ پیلاتوس وه پئ وه ت: «راسی چه س؟»

وه ختی ئیه وه ت، وه دواره چی دهیشت ئه را لای جوبله که یل و وه پیان وه ت: «مه هویچ تاوانیگ وه پئه و نیوینم.» ۳۹ وه لی ئیه نه ری تی دیرین که وه جه شن په خ یه ی زندانی ئه رادان رزگار بکه م؛ تواین پادشای جوبله که یل ئه رادان رزگار بکه م؟» ۴۰ ئه وانه وه جواوی هوار کردن: «ئی نه، به لکه م باراباس رزگار بکه!» باراباس ریگریگ بی.

سه‌ليب نزيك شار بي، ټو ته‌خته‌يشه وه زوان ټارامي و لاتيني و يوناني نويس‌رياوې. ۲۱ جا سهران كاهنيل جوبيله‌كهيل وه پيلاتوس وه‌تن: «مه‌نويس 'پادشاي جوبيله‌كهيل'، به‌لكم بنويس ئي پيا وهت كه مه پادشاي جوبيله‌كهيلم.» ۲۲ پيلاتوس جواو دا: «ټه‌وه كه نويسامه، نويسامه.»

۲۳ وه‌ختي سهرابزه‌گان عيسا کوتانه بان سه‌ليب، دلنگه‌گاني هه‌لگردن و كردني چوار بهش و وه ههر سهرابز به‌شيگ كه‌فت. ژيرشه‌ويه‌گه‌يشي هه‌لگردن. وه‌لي ژيرشه‌ويه‌گه‌ي بي دهرز بي، له‌بانوه تا خوار يه‌ي تيكه چنپايوي. ۲۴ جا وه يه‌كتره‌كي وه‌تن: «باين تا ټيه نه‌درپمن، به‌لكم تيرپشك بخيم تا بوينيم بوده هن كي.» وه ئيجوره ټو چشته كه كتاو زه‌بور ټويشي، هاته دي: «دلنگه‌گام وه‌ناو خويان به‌شه‌و كردن و وه سهر دلنگه‌گام تيرپشك خستن.» جا سهرابزه‌گان ئي كاريله كردن.

۲۵ له لاي سه‌ليب عيسا، دالگي و ميمگي و مريمه زن كلوپاس و مريمه مه‌جده‌ليه وساوين. ۲۶ وه‌ختي عيسا دي كه دالگي له لاي ټو شاگرده كه دوسي داشت وساس، وه دالگي وه‌ت: «ټافره‌ته‌گه، بنور كوره‌گه‌د.» ۲۷ ټمجا وه ټو شاگرده وه‌ت: «بنور، دالگد.» له ټو ساته‌و، شاگرده‌گه، ټه‌وه بردي ټه‌را مال خوه‌ي.

### مردن عيسا

۲۸ وه‌شون ټيه، عيسا كه زانستيا گشت چشتي ته‌مام بيه، ټه‌را ټيه كه كتاو موقه‌دهس بايه دي، وه‌ت: «تیه‌نيمه.» ۲۹ وه ټه‌وره كوزيه‌يگ پر له شراو ترشاي بي. جا ټه‌بريگ خه‌لپانه شراو ترشه‌گه و كردنه سهر پهل زوفايگ و گردنه‌ي وهردهم عيسا. ۳۰ وه‌ختي

ټه‌وه پيلاتوس تواسيا عيسا رزگار بكي، وه‌لي جوبيله‌كهيل كردني هاوار و وه‌تيان: «ټه‌گه‌ري پيا رزگاري بكي، دوس قيسهر نيد. ههر كه‌س خوه‌ي بكه‌ټه پادشا، وه‌گه‌رد قيسهر دشمنه‌ني كه‌ي.»

۱۳ جا وه‌ختي پيلاتوس ئي قسيه‌يله شنه‌فت، عيسا برده ده‌يشت و خوه‌ي له سهر كورسي داوه‌ري دانپشت، وه‌شونپگ كه وه‌ي وه‌تيان 'كوچگچن' كه وه زوان ټارامي وه‌ي ټويشن 'جه‌باتا'. ۱۴ ټو ټوژه، روژ 'گورجه‌و كردن' ټه‌را جه‌شن پس‌خ بي، نزيك نيمه‌رو بي. پيلاتوس وه جوبيله‌كهيل وه‌ت: «بنور، پادشاگه‌دان!» ۱۵ ټه‌وانه هاوار كردن: «له بين بوهره‌ي! له بين بوهره‌ي! بكوتي بان سه‌ليب!» پيلاتوس وه‌پتان وه‌ت: «ټي پادشاگه‌دان بكوتمه بان سه‌ليب؟» سهران كاهنيل وه‌تن: «ټيمه پادشايگ نيريم بيچگه قيسهر.» ۱۶ ده‌س ټاخر پيلاتوس، عيسا داده‌ي ده‌سيان تا بكوتي بان سه‌ليب.

### وه سه‌ليب بوين عيسا

ټمجا عيسا گردن و بردني. ۱۷ عيسا ههر ټه‌وجوره كه سه‌ليبه‌گه‌ي وه‌بان شاني بي چيه ده‌يشت، وه‌ره شوئي كه وه‌ي وه‌تيان كاسه‌ي سهر، كه وه زوان ټارامي وه ټي ټويشن جولجوتا. ۱۸ وه ټه‌وره کوتاني بان سه‌ليب. وه‌گه‌رديه‌و دو نه‌فه‌رتريش وه ههر دو لايه‌و کوتانه بان سه‌ليب عيسايش وه ناورپاسيان بي. ۱۹ پيلاتوسيش دا وه‌بان ته‌خته‌يگ نويسان و کوتاني بان سه‌ليبه‌گه. له باني نويس‌رياوې: 'عيساي ناسري، پادشاي جوبيله‌كهيل'. ۲۰ جوبيله‌كهيل فره‌يگ ټو چشته خوه‌نين، كه وه‌بان ته‌خته‌گه نويس‌رياوې، چوينكه ټو شونه كه عيسا وه ټه‌وره کوتاني بان

عود هاورد. <sup>۴۰</sup> جا جنازه ئى عيسا ههنگردن و وه پئ نهريت كفن و دهفن جويله كهيل تهتر دانه لئ و پئچانئ ناو پارچه ئى كه تانيگ. <sup>۴۱</sup> وه ئه و ره كه عيسا كوتاوينه بان سهلب، باختيگ بى كه وه ناوئ مهقبهره ئى تازه تيگ بى كه هيمرائ مردگيگ وه ناوئ نه ناوين. <sup>۴۲</sup> جا چوئنيكه روژ 'گورجه و كردن' جويله كهيل بى و ئه و مهقبهره يشه نزيك بى، جنازه ئى عيسا نانه ناوئ.

### مهقبهره ئى خالى

۲. وه به كمين روژ ههفته، شه وه كئى شه فحق، وه ختئ ههوا هيمرائ تهرىك بى، مريهم مهجدهليه هاته ئهرا مهقبهره گه و دى كوچگ گه گه ورايگ كه ناوينه نوئى دهئى، پل درياس. <sup>۲</sup> جا وه دودهوان چيه ئهرا لائ شه معون پتروس و ئه و شاگرده گه كه عيسا دوسى داشت، وه پئان وهت: «گه ورمه مان له مهقبهره گه بردنسه ئى و نه زانيم نانه سئ كوره.» <sup>۳</sup> جا پتروس و شاگرده گه دانه دهيشت و كه فتنه رئ وه ره و مهقبهره گه. <sup>۴</sup> ههردگيان وه به كه و دهويان؛ وه لئ وه و شاگرده گه دا نوئى پتروسا و به كم جار رهسيه مهقبهره گه. <sup>۵</sup> جا چه مياد و نوريه ناوه و دى پارچه ئى كفنه گه ها ئه و ره، وه لئ نه چيه ناو مهقبهره گه. <sup>۶</sup> وه شونئ شه معون پتروسيش وه شونيه و هات و چيه ناو مهقبهره گه، دى پارچه ئى كفنه گه ها ئه و ره، <sup>۷</sup> وه لئ دهرتيگ كه وه دهو ر سهر عيسا به سرياوى، نه له لائ پارچه ئى كفنه گه، بهلكه م وه شونتيگتر وه جيا فئ كرياوى. <sup>۸</sup> جا ئه و شاگرده گه كه به كم جار رهسويه مهقبهره گه، هاته ناو دى و ئيمان هاورد.

عيسا تام شراو ترشه گه كرد، وهت: «تهما م بى.» <sup>۹</sup> تمجا سهر داگرد و گيان سپارد. <sup>۱۰</sup> وه روژه، روژ 'گورجه و كردن' بى و ئى روژه گه ئى ئهرا جويله كهيل روژ شه بات گه ورا بى. جويله كهيل له پيلاتوس تواسن تا ساق پايل وه سئ نه فهره بشكنن و جنازه يلتيان وه بان سهلب بارنه خوار. وه بونه ئى ئيه كه ني هتواسيان جنازه يل له روژ شه بات كه ههر وه و شه مه ئى موقه دهس جويله كهيله، وه بان سهلب بمين. <sup>۱۱</sup> جا سهر بازه گان هاتن و ساق پايل به كمين و ئه واكه كه وه گهرد عيسا كوتاوينيانه بان سهلب بشكنن. <sup>۱۲</sup> وه لئ وه ختئ ره سينه عيسا و دين كه مردگه، ساقيلئ نه شكانن. <sup>۱۳</sup> وه لئ به كئى له سهر بازه گان نيزه تيگ كرده كه له كه يه و زويى خوين و ئاو له لئ كه فته رئ. <sup>۱۴</sup> وه وه كه ئيه دى، شايه تئى ده ئى تا ئيوه يش ئيمان بارين. شايه تيه گه يشئى راسه و زانى كه راسه گه ئى ئويشئى. <sup>۱۵</sup> ئيانه هه لكه فت تا كتاو موقه دهس بايه دى كه: «هويچكام له سقانيلى ني هتسكى»، <sup>۱۶</sup> ههر ئيجوره له شونتيگ تريش كتاو موقه دهس ئويشئى: «نورنه وه وه كه وه نيزه دانه سه لئ.»

### دهفن كردن عيسا

<sup>۱۷</sup> وه شون ئى چشتيله يوسف كه له مهردم شار رامه بى، له پيلاتوس داوائ جنازه ئى عيسا كرد تا بوئده ئى. يوسف به كئى له شاگرديل عيسا بى وه لئ وه دزيه و، چوئنيكه له جويله كهيل رخي چياد، پيلاتوسيش هيشت. جا هات جنازه گه ئى عيسا برد. <sup>۱۸</sup> ني قوديموسيش هات. ني قوديموس ههر وه وه بى كه وه رجه وه شه و نه و هاتويه ئهرا لائ عيسا. وه وه گهرد خويته و نزيك سى كيلو هاميته تيگ له مور و

### ناشکرا بوین عیسا وه شاگردیل

۱۹ ئیوارهی ههر ئهو روزه، که یه کم روژ ههفته بی، وهختیگ شاگردهگان گردهو بین و له ترس جویله کهیل دهره که داخستوین، عیسا هات و له ناوراسیان وساد و وهپیان وهت: «سَلام وه ئیوه!» ۲۰ وهختی ئیه وهت، دهسیلی و کهله کهئی نیشانیان دا. جا وهختی شاگردیل، خوداوهند عیسا دین خوهشالوو بین. ۲۱ عیسا وه دواره وهپیان وهت: «سَلام وه ئیوه! ههر ئهوجوره که باوگ مه کل کردپه، منیش ئیوه کل کهم.» ۲۲ وهختی ئیه وهت، پف کرده لیان و وهته پیان: «روح القودوس بگرهوه. ۲۳ ئه گهر گونایل که سیگ بوهخشین، ئهوانه بهخشیهن؛ ئه گهریش گونایل که سیگ نهوهخشین، ئهوانه نیهوهخشیهن.»

### عیسا و توما

۲۴ توما به کی له ئهو دوانزه شاگرده، که وه لفانه ماروفه، وهختی عیسا هات وه گهر دپیان نوی. ۲۵ جا شاگردیل تر وهپیان وهتن: «خوداوهند دیمنه!» وهلی توما وهپیان وهت: «تا جائ بزمارهگان وهناو دهسیلی نوینم و کلک نه نه مه جائ بزمارهگان و دهس نیمه کهله کهئی، ههرا ئیههه ئیمان نیه تیهرم.» ۲۶ وهشون ههیشته روژ، شاگردیل عیسا وه دواره وهناو مال بین تومایش وه گهر دپاننهو بی. ههر چه دهره گانیش داخستوین، عیسا هات و له ناوراسیان وساد و وهت: «سَلام وه

۹ چوینکه هیمرای کتاو موقه دهس نه فاموین که عیسا بایه له مردگیل زنیهو بود. ۱۰ ئمجا ئهو دو شاگرده چینهو ئهرا مال خوئان.

### ناشکرا بوین عیسا وه مریهم مهجدهلیه

۱۱ وهلی مریهم له دهیشت مهقبه ره که وسای و گیره کردیا، ههر ئهوجوره که گیرسیا، چه میادهو تا بنوریه ناو مهقبه ره که وه. ۱۲ ئمجا دو فریشته وه دنگ چه رمیهو وه ئهو شونه که جنازهئی عیسا دناوین، دی، یه کی له جی سهری و ئهوا کهیش له جی پای دانیشتوین. ۱۳ ئهوانه وهپیان وهتن: «ژنه که، ئهرا گیره کهی؟» ئهویش وهته پیان: «گهوره گم بردنه و نیه زانم نانه سئ کوره.» ۱۴ وهختی ئیه وهت، هه لو گهر دیا و دی عیسا وه ئهوره وساس، وهلی نه ناسیه که عیساس. ۱۵ عیسا وهپیان وهت: «ژنه که، ئهرا گیره کهی؟ هاید هه شون کی؟» مریهم خیال کردیا باخه وانیکه، وهت: «گهوره م، ئه گهر تو بریدیه سئ، وهپیم بویش نایدیه سئ کوره تا بچم بوهمیهو.» ۱۶ عیسا وهپیان وهت: «مریهم!» ئهویش هه لو گهر دیا و وه زوان ئارامی وهت: «ره بونی!» ره بونی یانی ماموستا. ۱۷ عیسا وهپیان وهت: «دهس مه ته قیمه و، چوینکه هیمرای ئهرا لای باوگ ئاسمانی بهرزو نویمه. وهلی بچوه ئهرا لای براگنم و وهپیان بویش مه بهرزو بومه ئهرا لای باوگ خوهم و باوگ ئیوه، ئهرا لای خودای خوهم و خودای ئیوه.» ۱۸ مریهم مهجدهلیه چی وه شاگردهگان خهوه را که «خوداوهند دیمه!» ههر چیگیش عیسا وهپیان وهتوی، ئهرا یان وهتهو.

ئى كارە كردن، ئەوقرە ماسى گردن كە نەتويەنستيان تورەگە بكيشنه ناو قايقه گە. ۷ جا ئەو شاگرده كە عيسا دوسى داشت، وه پتروس وهت: «ئيه خوداوهنده!» وهختى شه معون پتروس شنەفت كە خوداوهنده، هەر ئەو ئانە دڭنگەگەى پيچاده دهور خوهى، چوينكه رويتەو بوى، جا خوهى خستە ناو دهرياچه گە. ۸ شاگرديل تر وه گەرد قايق هاتنه و تور پر له ماسيه گيش وه گەرد خويان كيشيانى، چوينكه تەنيا سەد متر وه وشكايه گە دوپر بين. ۹ وهختى ره سينه وشكايه گە، دين ئيه سە ئاگرى وه سكل كرڭەسەو ماسييش خستيه سە باني و نانيش هەس. ۱۰ عيسا وه پتان وهت: «چەن گە وه ماسيه يلى كە تازە گرڭينه، بارن.» ۱۱ جا شه معون پتروس چيه ناو قايقه گە و تورەگە كيشادى ناو وشكاي. تورەگە پر له ماسيه يل گەوراء سەد و پەنجا و سى گە ماسى وه ناوى بى. هەر چەن ماسيه گان فرە بين وهلى تورەگە نەدرىا. ۱۲ عيسا وه پتان وهت: «بان قاوهتى بخوهن.» هويچكام وه شاگرده گان جرڭتە نەكردن وه لى پىرسن، «تو كيد؟» چوينكه زانستيان خوداوهنده. ۱۳ عيسا هات نان و ماسى هەلگەرد و دا پتان. ۱۴ ئيه سڭيم جار بى كە عيسا وهشون ئيه كە له مرڭيل زنيهو بوى، وه شاگرده گان ئاشكرا بى.

### قسىه و باس عيسا و پتروس

۱۵ وهشون ئيه كە قاوهتى خواردن، عيسا له شه معون پتروس پرسى: «شه معون، كور يوحنا، توى فرەتر له ئيانە مه دوس دڭرى؟» ئەوه جواو دا: «به لى ئى خوداوهند؛ تو زانيد كە دوسد دڭرم.» عيسا وهپى وهت: «وهركە گانم بله وهرن.» ۱۶ دويم جار عيسا له لى پرسى: «شه معون، كور يوحنا، ئى دوسم

ئيوه!» ۲۷ ئمجا وه توما وهت: «كلكد بنه ئڭرا و دەسيلم بوين و دەسد بار بيه قى كەله كمه. بى ئيمان مهو، به لكهم ئيمان بار.» ۲۸ توما وهپى وهت: «خوداوهند من و خوداى مه!» ۲۹ عيسا وهتە پى: «وه بونه ئيه كە مه ديدة ئيمان هاوردى؟ خواهش وه حال ئەوانه كە مه نينه و ئيمان هاوردن.»

### ئامانج ئى كتاوه

۳۰ عيسا له لائى شاگرده گان نيشانه و موجزه يل فرەڭگر كرد كە وه ناو ئى كتاوه نەنويسي راس. ۳۱ وهلى ئيانە نويسي راس تا ئيمان بارين كە عيسا هەر ئەو مه سيح واده دريايه، كور خودا، تا كە وه ئى ئيمانە، وه ناو ئەيو زنه ي بياشتون.

### ئاشكارا بوين عيسا وه هەفت نەفر له شاگرديلي

۲۱ وهشون ئى هەلكه فته، عيسا يهى جارتر له لائى دهرياچهى تيريه خوهى وه شاگرده گان نيشان دا. ئەيو ئيجوره خوهى نيشان دا: ۲ شه معون پتروس، توما ماروف وه لفانه، نتنايل له مهردم ئاواي قانا له ناوچهى جهليل، كوريل زبدي و دو گە تر له شاگرديلي وه گەرد يەكا بين. ۳ شه معون پتروس وه ئەوانه وهت: «مه چمه ئەرا ماسى گردن.» ئەوانه وهتن: «ئيمه يش وه گەردده و تڭيم.» جا چينه دهيشت و سوار قايق بين. وهلى وه ئەو شه وه هويچ نەگردن. ۴ شه وه كى شه فقه، عيسا وه ليوهى دهرياچه گە وساويد؛ وهلى شاگرده گان نەزانستن ئەيو عيساس. ۵ عيسا وه پتان وهت: «روڭهيل، ماسى گرڭينه؟» جواو دان: «نه!» ۱ وهتە پتان: «توره گە بخه نه لائى راس قايقه گە ماسى گرڭين.» ئەوانيش

سینه‌ی عیسا و له لی پرسوی، «گوره‌م،  
 ئه‌وه کیه که توئ ده‌یده ده‌س دشمنه‌و؟»  
 ۲۱ وه‌ختی پتروس ئه‌وه‌دی، له عیسا پرسى: «ئى  
 خوداوه‌ند، چه وه سهر ئيه تئيد؟» ۲۲ عیسا  
 وه‌پى وه‌ت: «ئه‌گهر خاست مه ئيه‌سه تا  
 وه‌ختی بامه‌و ئه‌وه بمیئ، وه تو چه؟ تو  
 وه‌شونمه‌و به‌و!» ۲۳ جا ئى قسیه که‌فته ناو  
 برابیل که ئه‌و شاگرده نیه‌مری، وه‌لی عیسا  
 وه پتروس نه‌وه‌ت که نیه‌مری، به‌لکه‌م وه‌ت:  
 «ئه‌گهر خاست مه ئيه‌سه تا وه‌ختی بامه‌و ئه‌وه  
 بمیئ، وه تو چه؟»

۲۴ ئيه ههر ئه‌و شاگرده‌سه که وه ئى چشتيله  
 شائته‌تی ده‌ی و ئیانه نویساس. ئیمه زانیمن که  
 شائته‌یه‌گه‌ی راسه.

### ده‌س ئاخ‌ر

۲۵ عیسا کاریل فره‌یگ‌تیش کرد که ئه‌گهر  
 گله وه گله‌یان بنویسیان، گومان نیه‌که‌م  
 ته‌نانه‌ت ته‌مام جهانی‌ش بتوانستیا ئى کتاویله  
 وه‌ناو خوه‌ی جا بیی.

دیری؟» جواو دا: «به‌لی ئى خوداوه‌ند؛ زانی  
 که دوسد دیرم.» عیسا وه‌ته‌پى: «بوه‌شوان  
 په‌سه‌گانم.» ۱۷ سییه‌م جار عیسا له لی پرسى:  
 «ئى شه‌معون، کور یوحه‌نا، دوسم دیری؟»  
 پتروس وه‌بونه‌ی ئيه که عیسا سى جار له لی  
 پرسى، دوسم دیری؟» ناره‌حه‌ت بی وه‌پى وه‌ت:  
 «ئى خوداوه‌ند، تو له گشت چشتیگ خه‌وهر  
 دیری؟ تو خاس زانید که دوسد دیرم.» عیسا  
 وه‌پى وه‌ت: «وه‌رکه‌گانم بله‌وه‌رن. ۱۸ وه‌ راسی،  
 وه‌ راسی، وه‌پید ئویشم، وه‌ختی که جوانتر بید  
 ناوقه‌ید به‌سیاید و ئه‌را ههر کوره که تواسیای  
 چیايد؛ وه‌لی وه‌ختی پیر بوید ده‌سیلد وازه‌و  
 که‌ید و یه‌کیگ تر ناوقه‌ید به‌سید و بیده‌ده  
 ئه‌را شونى که نیه‌تواید.» ۱۹ عیسا ئيه وه‌ت  
 تا نیشان بیی که پتروس وه‌ چ شیوه‌یگ مرید  
 و خودا جه‌لال ده‌ی. ئمجا عیسا وه‌ته‌پى:  
 «وه‌شونمه‌و به‌و.»

۲۰ پتروس هه‌لوگه‌ردیا و دی ئه‌و شاگرده  
 که عیسا دوسی داشت که‌فته‌سه‌ه شونیان.  
 ههر ئه‌وه که له وه‌خت نان ئیواره پاله‌و داویه